

נעזרת השם יתברך

ספר
בית לחם יהודי
על שחיטה וטריפות

חודש מנחם אב שנת תשמ"ה לפ"ק

ברוקלין נוא יארק

ספר

בית לחם יהודה

על שחיטות ובדיקות
תלק ראשון הנקרא: בית השתנטה:

וביל: השחיטות, ויכלכל דיני הבדיקות;
יחוק הויקהם, ויצרופ אותם למוקקות.—
במו נקבצו: אשר בארו רבותינו הגאונים מוסלאים;
צדיקים נאמנים ולהקת נביאים.—

המה: מאורינו כלילותינו יוסה נוק הדרתינו;
ללמד יהודים בנקל, מכל כובד לימודינו.—

אלה החוקים והמשטמים אשר
יעשום היהודים ויצעדו דרכי החסידים;
ויקרו חוקים ישרים אשר ליהודים.—
צורינו נקנס ודבר נגידים;

בני אברהם בזכחי רצון המה מכובדים.—
הגם מיני פלמו וממשה נצטוו השרידים;
למען יאכלו בשר — מאכל בשר ליהודים.—
רבת עניני מרפות ערכתיו, קבצתי;

חוקים וקקתי קצרתיו; ואסמי מפלגותיהם צברתי.
אנכי הצעיר באלפי יהודה, ה' ויהל"ם שרש צננון קמן.
שויב ושיץ מה קיק סערענמש יעיא.

(סעחקסיו עלטון אלמורי סמחנז ז"ל)

אנכי המוציא לאור אברהם יהושע בלאאמרר מודה יודא יחיאל
המכונה ליב מאכל צננון-רעמעק שויב ושיץ בקיק נאדי האלאם יעיא.

בדפוס המשובח והמפואר של הגניד מויה אברהם יצחק סליין נ"ו
בעיר סליינווארדיון יעיא שנת תרצ"ד לס"ק.

מזכרת תורה:

לכבוד חגי ה'קר סגני המדינת סימון (דוד שני) מנהלון סקרוס בעל הנהלות סוד זייט) מסתדלן והעסקן במלות מוסרי זאב וואלף וויצעלל כי בעיר בישקאליץ יעיל עם בניו סיקריס ומכנדים רי ברוך ניי ורי יצחק ניי ולחיון לחיון חניב סגני מירידי מרדכי כי חתן סגני חנידי מוחיר אלכסנדר קראטץ ניי חתן בעל דבני סזאויס זיל מצייר קינוט יעיל חדד כעח בעיר מונקאטש יעיל עיי: אשר סמוזיקו אחי חתן מירשולין בדרך כבוד כנס שנים וגם בזמן אשר עסקתי בהדפסת הספר השי"ת ייעב ייחסם בכייעים, ובכל אשר יפני יל'ימו, ויחלו זעו רחמיכו יעים, וכחעד יפרימו! חתן!— וגם לנרות גיפי חלחוב חנידי וסגניב לב רי יעקב שאבטער עיו ניי יל'ימו בכל עסקס וישעו תסוכליסס. חתן— ועלסל נכסיס חנוך מרי עקודס מרת ברברה בת בריינא אשר חסייעחט לעזרות השי"ת יחד נכפי כחס וסחי"ת יוקף לס כח ועלמס לנדל לאלחינו עתך נחם וסכמנת חדעח דקדוסיס, חתן!— **ולטובה** חוככס אחיותי מרת יוסא סחמי וסחכרפא נכסס, ועי חיה סינא רבקה סחמי ועי שרה יהודית סחמי ועי ס'סא גימל סחמי יושעו נכסס חשועה עוליעס, עם בעליסס ולאלחינו עתך נחם יחיטי יעים! חתן!—

ומחויבנא מיוחח לחכמי של חירס לכל בני סקוילס קדוסיס **נאדידאלאם** ייעל סמוזיקיס אחי לעמוד על מעשהי, מלכח דעלמח ינכך יסחוק ויסח בעעדיסון כל זמן ועיקן חתן.—

אזהרה:

אסור להדפיס הספר הזה מבלי רשותנו: דאלמנה שבע ראבל רעמעק חתך סערענמיש. (אונגארין) אשת המחבר זיל: אברהם יהושע רעמעק שרב ושיץ נאדידאלאם יעדא בן לאאמרד המחבר זיל.

מדרעה רבה:

כל עקיס סנאנדר נכסר סוס עם עכריס או גרי או חוסיע סכנה על חלוצות סחי לפנים, לא בן סעריס אשר בללס חנו חוקיס ומלעיניס ככי וסעיניס, סייעינא סי למזניס!

וכל הרוצה להשיג את הספר יבנה אל הארעססע:

özv. RETEK M. LIPÓTNÉ, SZERENC S
Zemplénmegye. (Ungarn)

א:

RETEK ÁBRAHÁM kántor mésző, NAGYHALÁSZ
Szabolcsmegye (Ungarn).

הסכמות גאוני זמנינו ופארי דורינו שרי התורה שליטיא

(בסדר זמן קבלתן)

בנתיבות

<p>כבוד ידידי המופלג נתיב חיוב חיים ממוזגים בפאר התפלות מיו חברים יתועב רפסק כיי חריב מומחה דעה.</p>	<p>בבבב נקשתו ליתן הסכמות על ספרו דאבי המופלג בחיים החריף ובקי כבוד מיו מלא מוכחי בנימוסין מיו ירדא ודיאל זל נקבוע נמש ביה לחם ירדוי. הקטה לשאלו כי פי אכני לנא נסקמות דבר השירך לגדולי ישראל ולא לקטנים כחיי. יהאמה חרי לו כי עברתי כמעט על כל הספר וחזיתי חיים סיפר מסרי במלאכות מלאכה שמים והספר הוא טוב ומועיל כי הספר כעמיר עולמים נבטוין לח ובקי עמים לחון שומעה הכל עמס ימס בעמיו עס קופר מסרי נחכונה ותבונה דעה ונמה חכומים יתבוננו כי יאילו עיניהם בנחמה דברים ספיריים</p>	<p>הגה רחמי דברי הנאון המפורסם לדין המים לניד דיקס קממענה כי נמש נכבדמו על פי שמיעות ובדיקות על סכמי המריץ ובקי לדין וכי נמש ירדוי ודיאל זכרנו לנכס ומשנה נב שהובלה להפיקו ולפני כנה אין סכמי לעיין זו די לנו לשוק על דברי הנאון כיי. סמי שוק ונראה לפניו חונתו ולדקתו וגם הסגרים מומחים דמדיכחו אין צירי רק נבקס להביא לחוד נביחם נכס ולקחתו נרקן ולקיים כנון יחלים ושלמי כיד הנתיבות יוס אל פי רקסל חרל</p>	<p>נתיב ירדוי ירדוי סכמי המופלג בחכמה חריב יוס מיה אברהם יהושע דע פסק כיי גלה לי לה דעמו סימם שיש לה נפשו לדפיקם לה חסידים שהשלי לחרי נכסם לבני המנהג כרבי המפורסם חריף ובקי. יח הו מרבי מיה ירדוי ירדוי זיל סמי חריב מומחה דמ קק שנים רבות — ועינתו זו ורחמי כי נחמה סכמי סמחה זיל חיה להנא צדיק שמיעות ובדיקות ממש וקריתו. לקנן כעמיר נראה סוכי דינים. סמס סמס זהם מפחירם ופי הלתיח סכמי צידו נכסית מעשהו עמסם חוננו פלא. וכל סוכס יהנא זו סמח פתוח אל בית סאלר ולא ילא, רחמי חומתי רחמי חור בכל אלה ולכני ידעתי ותבנתו וגם סוקרתי לה סכמי סמחה להנחליח על נחם דכתיב ורקתה</p>
<p>כבוד ידידי המופלג נתיב חיוב חיים ממוזגים בפאר התפלות מיו חברים יתועב רפסק כיי חריב מומחה דעה.</p>	<p>בבבב נקשתו ליתן הסכמות על ספרו דאבי המופלג בחיים החריף ובקי כבוד מיו מלא מוכחי בנימוסין מיו ירדא ודיאל זל נקבוע נמש ביה לחם ירדוי. הקטה לשאלו כי פי אכני לנא נסקמות דבר השירך לגדולי ישראל ולא לקטנים כחיי. יהאמה חרי לו כי עברתי כמעט על כל הספר וחזיתי חיים סיפר מסרי במלאכות מלאכה שמים והספר הוא טוב ומועיל כי הספר כעמיר עולמים נבטוין לח ובקי עמים לחון שומעה הכל עמס ימס בעמיו עס קופר מסרי נחכונה ותבונה דעה ונמה חכומים יתבוננו כי יאילו עיניהם בנחמה דברים ספיריים</p>	<p>הגה רחמי דברי הנאון המפורסם לדין המים לניד דיקס קממענה כי נמש נכבדמו על פי שמיעות ובדיקות על סכמי המריץ ובקי לדין וכי נמש ירדוי ודיאל זכרנו לנכס ומשנה נב שהובלה להפיקו ולפני כנה אין סכמי לעיין זו די לנו לשוק על דברי הנאון כיי. סמי שוק ונראה לפניו חונתו ולדקתו וגם הסגרים מומחים דמדיכחו אין צירי רק נבקס להביא לחוד נביחם נכס ולקחתו נרקן ולקיים כנון יחלים ושלמי כיד הנתיבות יוס אל פי רקסל חרל</p>	<p>נתיב ירדוי ירדוי סכמי המופלג בחכמה חריב יוס מיה אברהם יהושע דע פסק כיי גלה לי לה דעמו סימם שיש לה נפשו לדפיקם לה חסידים שהשלי לחרי נכסם לבני המנהג כרבי המפורסם חריף ובקי. יח הו מרבי מיה ירדוי ירדוי זיל סמי חריב מומחה דמ קק שנים רבות — ועינתו זו ורחמי כי נחמה סכמי סמחה זיל חיה להנא צדיק שמיעות ובדיקות ממש וקריתו. לקנן כעמיר נראה סוכי דינים. סמס סמס זהם מפחירם ופי הלתיח סכמי צידו נכסית מעשהו עמסם חוננו פלא. וכל סוכס יהנא זו סמח פתוח אל בית סאלר ולא ילא, רחמי חומתי רחמי חור בכל אלה ולכני ידעתי ותבנתו וגם סוקרתי לה סכמי סמחה להנחליח על נחם דכתיב ורקתה</p>
<p>כבוד ידידי המופלג נתיב חיוב חיים ממוזגים בפאר התפלות מיו חברים יתועב רפסק כיי חריב מומחה דעה.</p>	<p>בבבב נקשתו ליתן הסכמות על ספרו דאבי המופלג בחיים החריף ובקי כבוד מיו מלא מוכחי בנימוסין מיו ירדא ודיאל זל נקבוע נמש ביה לחם ירדוי. הקטה לשאלו כי פי אכני לנא נסקמות דבר השירך לגדולי ישראל ולא לקטנים כחיי. יהאמה חרי לו כי עברתי כמעט על כל הספר וחזיתי חיים סיפר מסרי במלאכות מלאכה שמים והספר הוא טוב ומועיל כי הספר כעמיר עולמים נבטוין לח ובקי עמים לחון שומעה הכל עמס ימס בעמיו עס קופר מסרי נחכונה ותבונה דעה ונמה חכומים יתבוננו כי יאילו עיניהם בנחמה דברים ספיריים</p>	<p>הגה רחמי דברי הנאון המפורסם לדין המים לניד דיקס קממענה כי נמש נכבדמו על פי שמיעות ובדיקות על סכמי המריץ ובקי לדין וכי נמש ירדוי ודיאל זכרנו לנכס ומשנה נב שהובלה להפיקו ולפני כנה אין סכמי לעיין זו די לנו לשוק על דברי הנאון כיי. סמי שוק ונראה לפניו חונתו ולדקתו וגם הסגרים מומחים דמדיכחו אין צירי רק נבקס להביא לחוד נביחם נכס ולקחתו נרקן ולקיים כנון יחלים ושלמי כיד הנתיבות יוס אל פי רקסל חרל</p>	<p>נתיב ירדוי ירדוי סכמי המופלג בחכמה חריב יוס מיה אברהם יהושע דע פסק כיי גלה לי לה דעמו סימם שיש לה נפשו לדפיקם לה חסידים שהשלי לחרי נכסם לבני המנהג כרבי המפורסם חריף ובקי. יח הו מרבי מיה ירדוי ירדוי זיל סמי חריב מומחה דמ קק שנים רבות — ועינתו זו ורחמי כי נחמה סכמי סמחה זיל חיה להנא צדיק שמיעות ובדיקות ממש וקריתו. לקנן כעמיר נראה סוכי דינים. סמס סמס זהם מפחירם ופי הלתיח סכמי צידו נכסית מעשהו עמסם חוננו פלא. וכל סוכס יהנא זו סמח פתוח אל בית סאלר ולא ילא, רחמי חומתי רחמי חור בכל אלה ולכני ידעתי ותבנתו וגם סוקרתי לה סכמי סמחה להנחליח על נחם דכתיב ורקתה</p>
<p>כבוד ידידי המופלג נתיב חיוב חיים ממוזגים בפאר התפלות מיו חברים יתועב רפסק כיי חריב מומחה דעה.</p>	<p>בבבב נקשתו ליתן הסכמות על ספרו דאבי המופלג בחיים החריף ובקי כבוד מיו מלא מוכחי בנימוסין מיו ירדא ודיאל זל נקבוע נמש ביה לחם ירדוי. הקטה לשאלו כי פי אכני לנא נסקמות דבר השירך לגדולי ישראל ולא לקטנים כחיי. יהאמה חרי לו כי עברתי כמעט על כל הספר וחזיתי חיים סיפר מסרי במלאכות מלאכה שמים והספר הוא טוב ומועיל כי הספר כעמיר עולמים נבטוין לח ובקי עמים לחון שומעה הכל עמס ימס בעמיו עס קופר מסרי נחכונה ותבונה דעה ונמה חכומים יתבוננו כי יאילו עיניהם בנחמה דברים ספיריים</p>	<p>הגה רחמי דברי הנאון המפורסם לדין המים לניד דיקס קממענה כי נמש נכבדמו על פי שמיעות ובדיקות על סכמי המריץ ובקי לדין וכי נמש ירדוי ודיאל זכרנו לנכס ומשנה נב שהובלה להפיקו ולפני כנה אין סכמי לעיין זו די לנו לשוק על דברי הנאון כיי. סמי שוק ונראה לפניו חונתו ולדקתו וגם הסגרים מומחים דמדיכחו אין צירי רק נבקס להביא לחוד נביחם נכס ולקחתו נרקן ולקיים כנון יחלים ושלמי כיד הנתיבות יוס אל פי רקסל חרל</p>	<p>נתיב ירדוי ירדוי סכמי המופלג בחכמה חריב יוס מיה אברהם יהושע דע פסק כיי גלה לי לה דעמו סימם שיש לה נפשו לדפיקם לה חסידים שהשלי לחרי נכסם לבני המנהג כרבי המפורסם חריף ובקי. יח הו מרבי מיה ירדוי ירדוי זיל סמי חריב מומחה דמ קק שנים רבות — ועינתו זו ורחמי כי נחמה סכמי סמחה זיל חיה להנא צדיק שמיעות ובדיקות ממש וקריתו. לקנן כעמיר נראה סוכי דינים. סמס סמס זהם מפחירם ופי הלתיח סכמי צידו נכסית מעשהו עמסם חוננו פלא. וכל סוכס יהנא זו סמח פתוח אל בית סאלר ולא ילא, רחמי חומתי רחמי חור בכל אלה ולכני ידעתי ותבנתו וגם סוקרתי לה סכמי סמחה להנחליח על נחם דכתיב ורקתה</p>

סיק שלמה עוקקער האביר דקק הגל והגליח.

במהרה

זים יום סי' נח הנליד לפי סי' מחד יעיל
טויר לכבוד ידיד סרנני המופלג מלא פלב
ירש הרב אים המודות כסיה מויה חרסם
י' חו' פ' רעטעק ניי טרע מומסם נקיט
האלאק יעיל.

מ'כ'י'ן כבוד סרנני המופלא והמעלה במדה
ומעלה בתורה וי'ם וירש מרש' כסיה מויה אברהם
ידידי'ע רעטעק ניי טרע דקי'ק האלאם י'לו. כסיה
נקום מנירו עוד פה עי'טו י'לו. הן האלו לח בית
נכותו חיבור נכון וכשא' מלכיו המנוח סרנני המופלג
בחרים סמיר'ק וסנון חכס וקופר כתי' ידור'א ידור'אל
רעטעק עי'ם סהיי טרי'ב מומסם ומפורקים לרבים
בקי'ק סערענע'ש י'לו וכפי זכרני הוכן חיבור ועעסחו
לקד' כל די'י סמיר'ק סמלה מרש' עם סרנכ
נוספיה בסקר ק'ל ומסיר להצין גם לחלו'גי מוח
ולשון לה ברו'טן סהיי לתועלת מרובם להרבה חסדים
סנאים להיות מרובני סננה ציתרון חכש'ר דענה
וסמנר קלה עם ספס'ר ברת' לחם ידור'י וכשמו
כן הוא כי רחי' הוא ללחום בלחמו. וסנה מלא סהיי
למלאה עי'ני במוה עי'כים סה וסם ובקלה מקומות
סיערודי בלדק מה סהיי נראה לעני'ד לפעירי. וחולם
כעה שאין סחי'בור לפני מלאה עי'ני אזרח יד סנחה
אלי' בנחנ'ב מרנני סכיל אשר עכנני סחש'טן נאנד
עענו ברו'טן דליכ'א לעי'לי'ף מ'לאם מ'חיפוט ונקשתי
לצו'א צידים סני'ות. עי'כ כענתי לו להסי'ף סניה יד
בסכנ'סם אס שאין לני'ד לדידי' כי כנר חמכו צידו
מבדולי סדור י'לו אך לכו'טו של אדם זה כבודו והכני
לנפש מלא כדני עענו וסמירי חושי' לחמו'ך ציד
סרנני הכיל ולקנוה סקס'ר בנכף מלא לענון יוכל להספין ענן אורו חף נלא יעדיה לנצ' לקיים עי'לי' דלצו'ט
סכיד כרס יום ח' לפי לך הנליד פה י'עסקאל'ן י'לו. ועי'לי' דנכרות סננה לכות סרנניס.

יקרה ומחנכו וגם איהו עלי'ם לתרופה ומספרי
דני רב ומ' אציו סמכות זיל בעניני טרע אשר עיר'ל
האיר לנבד עי'ני וענוחנותיי סרנני להשי'ני ער
סמסקים ומי אכי צמיי מ'ך ערך כמזוי לעמוד בנקוס
גדולים אך לעללות לכו'טו הללתי בהם בלחזהו מקי'עך
של סנח'ס ועענתי מלי'ף לחרותיו אשר חקף מלא
ספרי' ומספרי' רבותינו גדולי' הסוקסים וסרי'ת לחרו'טי'ס
וקפרי' יעלי'ם אשר כל יקר לחסה עינו וצודאי יסי'
לחועלה להסנני'ס ומחזקו לו סננה כי יאירו עי'ני'ס
בכנס דברים חדשים הנחולים לדעה ויהא רעוד
מלתי ית'ס' סחפלו י'ליה צידו לנמור ח' עמסנ'ר
סננה לכות ח' סרנני וסרננה כבוד סמ'ס דענה
וי'ם עיי' עדי' חכה לנחולה עולמי'ס צני'א כעתי'בת
מקי'רו ידידוסי'ס בלוח'ת.

סי' חיים צבי עהרענרייך
אברהם

סי' חיים צבי עהרענרייך

סי' חיים מרדכי יעקב ג'ל
אבי דקדים פה

פתח הבית.

הבית הזה אשר — שמו יעיד עליו — כי יכיל השמימה ויכלכל דיני הדיקוסה, אשר הן הסם
 חמקס הסכרמיס לכסכת קטורות ו**לחם** דב **הידורדי**, יבנס **אבני היהלם** אשר
 עקר זרזס סודיים וזוריק קדושים ומהלחס, ובכשיל וכלפוח סיניעס ושקידס נקצלו ונאלרו להצית פנימח;
 רחלק לכמה **חדרים** (סימנים) אשר להם כחה **דלתות**, (חלקים) **ששופשים** (ענפים) **חלונות**
 (קנינים) **שטופים** (קטיפים). — **בית** לחם יסודי רח **ליב** סמ' עלמים ערזח על פס **מכל**;
יהודי אחיות **יהודים** וס' ערזח על יחיל [ולזה שנוחי עלישנח דקח, עיסודס — לייסודידי];
 וגם כי צוח ידעו לדורח להבנין שאין זה סקר, ציה להס יסודי, הקדמוני להרצ המאזוסיג המפורסם
 עסריז לצי סירש צמוטקיס סרזש וסלקין עסריז ערזחל עורלנח וכו' אנדקיק אליץ חלי, חונס זה אך
 ציה אשר ציחי לי לשטי: **יהודה**, **יחואר** המכונס **ליב מכל** וסקנה אשר הציאני לוח סיא:
כאשר נפל סבלי צבזר ער העצמים צבחה ערמיט לסיק, ותינחזי צמוח סספרים שנהחברו על
 הלכיה סריצ עקדמוניכו אשר קטנס ענה מעחני, אחזי רחח לאזור: אנה יכנס כל השפמוס
 ומשומש סוח צמוקס עזה מאליך זה עקלק, זה מערזח חס מקיל, וכלס ככו ככו מדרך ערו רצן סל כל
 סוונמים צעל הסעלה חסקה, ובחמה מי ספדייק בלסונו הסנצ ומשמשם בלחיותיו קדושים וסגדוסיים,
 יחלא עוכג לנספו עכל מכל כל; ובחמה צלני: אס סי ימיצ לצני אחיז הכל, כדצורה סמוללה ז'ק
 עספמסיס וחולחה לסכורה דבס סמחוק **לביתו**, צלחי סיהת צו ערזח ספמלוסי; וסעיקר סיים סקידור
 סהגיורי בלסן. ו"זשפס צורס, למען חלמל סכל ככו צלי יניעס. — ובאשר רלו צני גילי — סכלה
 עקלמס וסססיס מכל עמן סללנוח — אה מעשי, אר צי לאער: כלס מעשיך כי לוח קירטו ללמוד מענו
 ולחזיר ולסחמנס בלזמנוחי הקדס, קרצחי אל העללכס, להכילה. צמרה לור יסועתי, כי מלח עד
 סנה נחמברו מיצורס מערים מערים, וחס כלס חלסוק סיהסם צקלכס. — וחני סעלס: כל סי סמחוק
 סיס למח זקחי צמרח להכל לצורה אח אשר סחילוחי וסיס זה סכרי כי צני גילי ימיליו סרי צעדי!
 יען כי צבחה סעסיס: כנס לילה גולחי סעיהס עערי רענתי ונלחתי חסלה ללל דרך קלונה לקדר
 סינור עלס צלי חדוח וסיכל חמלחה צקיעים ועספרים סגוריס ללמוד, לחזור ולנסחח כל דינים צל סיענ,
 ודיי חרתי ליישוחל, יחזונו צדך חלפיה ציחיל כספרי סעלוריס, צמרה קובל עליונים וסחמוסו! —
 עד כלן דצרי סמחנז, ומכלן וסללס. צנו צלכ כסצר מדצנ:

ואת האנשים אשר **פתח הבית** סכו צקוריס מקטן ועד גדול רלחו למלא — **ספתח**, כי
 סחלס נלקס מאיר עינינו צהלקח חרון חלקים חרוי חני זורי וכצי סמחנר זילי מולסיק סרספה
 אכר סי חרז, לירחי לסיק רלח הכתן ען **סבית** וסעליר **ספתח** סמוח חמרו, כי לא אכיו סיקגור
פתח הבית... [כי עוד נשעזו סחמרוכה כחצ צקספר דינים אחרים, וכמו נכלה סמחוח סמסורס
 צחלנז הדצור, ונשפו יללס דצנרו, ונשפר מעס, מעורך דנכ סלכס...] על כן אצח צמיל לפני סקורלס
 סכנכדים סירשו לי לדנצ חתח חני זורי זילי ולקגור סחח סיח ולכ ספמל: סעיהס לי סי עינס צרוחו
 חלי, ולא חקל בצעדי על, מעטן. **פתח הבית** לנח אל 'הקדשי' פני עס, חנו! חס ספלי צמרה
 לורי וגוללי:

מלכר סעטס אשר כהצ כהצ אצח מארי זילי, סקרא עס ספרו, **בית לחם יהודי**, סקניצ
 סמקנצ סקנוח לקרא נעס זה, כי עס זה סוח עס סכולל צנעמרי: **ת'קיב'י**, ועס חני
 זורי זילי: יסודס, יחילא נן אצנכס, קימח עס שילית עס ירד'יה' ציס סמחוח סכל מעס מכות:
 צניעמריא **ת'קיב'י** חרקה.

ועד קחו ומשפחה, וזו כילל עמך משפחה הלכנו, [כי לעולם לא יבגע סלכס בהמשפחה המשפחה, כי המיד מן הלכך והלחם מוילכס] אכלו ארצות וארצות ירד לרד לקיים שפולחן המשפחה, כל יסבל וכל ירד על המשפחה;

ד' ער כס דבכנו ומשפחה מן לרד סכין משפחה שום בכל לך, אולם יש משפחה

רבים רק לך אחת, וגם אלה שונים במלכחם כחשור, [דהיינו שכלל ספחה משפחה: או פסקי פסקי צבולכס ובפולחן, או על פני כל ארצו צבולכס ובפולחן או צבולכס לבד] ומלכחם: רק לך ימיני להשפחה, [כלווי, כדך פסקין חוץ פולחן והוא ציד ששוחט, או לך רוחנו שחול כופל לייני פשוטה, נקרא ימיני] שום צענפס חד, והפולחן [פנקר: דלכס] שום מוסף ללך שפחה, ונעול אבן קשה שחליק, ועחליקו עליו על שפחה, [הנעול צענפס שחטס ללך שפחה] והיא שפחה קלה משקולמים, כי יהיה יוכל להוצר לקיים המשקל שום כלל ימין לבד, ועשיתו את עמיו וימין לשפחה;

ה' וכלל השכי אומנים [סייני, צין

משפחה מן לרדים צין המשפחה לך אחת] העלילו לסקל שפולחן, לחזק את אבן המשפחה על השלחן צעמרות נעוצים [שקורין: אכשארנען] וזו חקל סרסס המשפחה לני שפולחן להשפחה צאון זה, כי יוכל לאחז צעמי קליה סכין צעמי ירו, [סייני צירו פולחן הניה יד של סכין וצירו שפחה חלכס צראשין] חס יועיל לו: א'. לחפץ ולחוש ועפסה, כי צכח רב סוף משפחה ב'. להשוות המשקל מלפניו עד ציה ירו, [כי ירו האוחז צראש סלכס לא חיכה סלכס להכפף חחה משפחה ללוי]. **ו' וער** פנס צבולכס משפחה סלכס צמוחה, [כלווי, כי אינו צמוח שיעלה קצונו ימה צבולכס] או שעה, כי סכל לני קידור וסימור משקלן] אעס יש המשפחה צמוחה, רבות ומכלכל כבול פס שפחה: סלכס צולד נפלאה רחוקה היא חוהי, וככס מעשי: משפחה צולד ימין **ד' קי** סולכס וסבולחן, [כחפסר ד' מעשים שם סרייס צים, כי ד' מעשים כיו עולה לחפסר קיד] וכל שפחה **ב' קי** סולכס וסבולחן [כחפסר ד' כחפסר שם סרייס] ו' סולכס וסבולחן צימין, ד' סולכס וסבולחן צמחל, קי סולכס וסבולחן צימין, ד' סולכס וסבולחן צמחל [אוחיו שם סרייס], ד' סולכס וסבולחן צימין [כנגד ד' אוחיו סרייס] ג' סולכס וסבולחן צמחל [כנגד ג' מילולי סרייס] אלפיין

ד' ואם חתך בכל אלה צלי סוס השפחה, מדין כך: או רוחה קסם חתך, יקלין צעקוס חתך; [כעצור ספחה אוח צי]. ואם רוחה חרובת ולא חתך, לרד שפחה סיהר כבד קלימה סכין [כעצור שם אוח ד'י] ואם ליכין חתך, די לו צימור צמס צעקוס חתך [סכעצור שם אוח ג'י]. [שפחה קי"י חסיי פיו על סוף ספחה]. *

דלת שלישי:

השפחה הסכין, (ונו ה' הנוחה).

י' חרון א' מדינה דגנרל וסוקים סלכסונים חין לנו חקים מוגבלים על המשפחה סכין על שפחה, רק חק נכחו ולא יעצור, סיטיי חד וחלק צלחם חופן וארצות שיעשו שפחה; [כי לבס הי כעלכס להעמיד אפילו לור חכיוה על חוכו ולחצמין צין מניחה אונרה לעסוקכת], אכל שפחה סלכסונים וסולכסים צולככסם צבורה סלכסונים, שום לא, לך כחוח סהרנשוה וסוי סלכסיוה סולכס וכלות, לכן מעלילו דוד רוד ורשיו שפחה שפחה; וצ'ים שום ספחה חפסר, חך סנרדעס לבו סחה: **א' השפחה** סיסס וסקס: שליני מעציר צענפס אחה את סכין על האבן שפחה, רק משפחה פסקי פסקי חכיוה קטוה, וגם מולך ומילוי את סכין בכל פעם על האבן, [כדך משפחה סכין קטורס] ולשפחה זלח ירדש ארצות ירדס חסורס לענן כל הפקוה וסחכיוה: קטוה צלכרפס יחד יעלו צעקל שום, ושל יתקלקל סלכס צעה מניחו על האבן, [כי סלכס טועב בכל סהובלס נקשיוה האבן] ולמשפחה כללס, שאינס משפחה סכין, אומנים ומסלס יקח! **ב' שניה** לה: שפעציר סכין בכל פעם על פני כל ארצו על האבן, [ולח חכיוה קטוה, כדי להקל המשקל] אכלו מולכו מן הלכס והלחם, ומילוי לבנד סלכס על המשפחה; גם זה ארצות ומפלה, כי חלצד סטייס לרביס ארצות יחיסה לחחן סכין בכל חתך המשפחה על חשקל שום [שלל ירוס סלכס מהאבן, ולא יסבל סלכס לסלכס, חף פעס אחת] חף גם זלח לרד: להשחר שפחה לא יתקלקל סלכס חקשיוה חלכס; **ג' השלישית:** שאינס מניחם את סכין, [שלל יתקלקל סלכס חקשיוה חלכס] יתקלקל חחן ומלכחו עד קחו וסייני, ומלכחו

אלמין הסין ירמין ג' הולכות וסודות ציעין
 כנגד ג' הנקודות בשם סריים קול מוליס קרין
 ב' הולכות וסודות בשמל כנגד סקריאס: ארזי
 וכנגד הכתיבה: טרייה כל אלה של האנן שמשמ
 [סקרין: רייקסטעין] ואחר כך כיו הולכות וסודות
 על האנן החלק בכל לו ולד ולד [כמקשר עם הויים]
 צלום שבמקצף קים השמחות של כל לר' יגיע
 ללד היעני קיבג שמחות ולפשמאלי קיו שמחות.
 וזוהרים המשחיים צום הדק, שמשמחות צומם
 יעלה סקינו צומק עשייה שמחות הללו, ואם קבלם
 סוה קנבל:

ז' והשנייה בהשמחות שבושמות, היא השמחות
 השמחה, [סודותם נגם קאקטוער
 שמחות, כי מקובל שהלדק ר' היים וקאקטב זיל
 סמליהם] הנעשה על פי מוכוס [סקרין: מאשינע]
 ולמען יבוח זה חנדי השומעים, סינעם כל יריסם
 בהשמחה סקריהם, אחרי אעלה "במחורה, לבלר
 שמחות וזאת בלר היעני, לחלקם ציעק ולסמילם
 בישראל:

חלוץ ב' השמות שמדעה בה ומעשה: מודד אה
 סלסב סקין [הנקראם: קלינקע] לאורכו
 ילכומו, ועושם עם ען מכוון מדה אורכו כחורך
 סלסב ומדה רוחבם עדה רוחב סלסב, ומי מידוד
 סמק ען יסיו ומולוקים בקו רוח [כמו: ליניע] ומשק
 בלמעשה רוחבו של סמק, שני ציקועים עלים על פני
 כל אורכו, ויסלר בין הציקועים הללל כמלה עובי
 לו גב סקין, כדי שיוכל להביא אה גב סקין שום
 בין הציקועים והלסב ילא מולס, וגובם ציקועים
 יעלם לעקד חלי רוחב של סלסב כדי שיחלו שום
 צחקום, צלום שיהים חלי רוחב סמק "יד" יולא
 מעיניו ומליו יולא ומשמל ללסב, חס יועיל לו
 לסיסיר ולשמחות משקל כל סילוביו, כי לו אורק סמק,
 "יד" השום בכל אורכו צומק ישר וקו מוטה, לא
 ייחמו לו להבניה יומר סלסב עשאן וולא לסמיל
 יומר הלסב להאנן, [קום ומקב עשאן וולא לסמיל
 צומקל שום כי צמקום הבנותם הלסב, י"ה הלד דק
 ולד, ועמקום השפלתו, י"ה רחב] רק לעולם מוכנה
 לסולד צעיסוע "יד" אחת שום ציעין ובשמל, וכל שני
 סלדדים יעלו צעשקל אחד, ויריו לא היעיסנה וולא
 הינענה; אחרי אשר סקין לו הנוכוסם "כחאזר,
 "יד" יביא בין סיקועים אח גב סקין, ויקח צירו
 השמחליה אח שאלן המשחות, ובידו, כימניה אח
 השמחלה, וכן ישמח: א' לא יעשה רק הולכס אחת

חם והולכס אחת חם, דהיינו שכל השמחות יסיו
 משלסב וסלסב, מלסב סקין עד הציה יד בין ציעין
 וצין בשמל, ב' לעולם לא יעשה סודותם כד הלסב,
 דיסיו ומקחל עד רלסב סקין, כי צום יקלקל חדי
 סקין, וכן יולד אחת חם וירלד אחת חם לעולם,
 עד ירלס שכל חוד סקין הוא בנדלם שמחות
 כולם, בלי שום וסודות לבניה עליו, ולא ידע כי
 עלם סקין על מכונו. — כעלל שמשמחות וזאת ים
 למ ארבע ועלות ס' ציה: א'. שמשקל שום ישר
 לו נקבל; ב'. שצמות שלא יקלקל [בסודותיו כד
 סלסב] חם שמקין בסיילובו ומללה ללסב; ג'. שהחודי
 [סקרין שפיעלן] יעלו צומקד ובנדלם אחת ככל
 סלסב כלו [לא כן ציהר שמשמחות, שמוד העליון
 סמקום] ידעו לאו יבול לסלחן בכה אחד שום עם
 חוד שמחות סקריה לידו, "יד" סמרי סלסב ככפ
 בראשו, אלל בהשמחות וזאת, הוכיחה סען עובדה ככל
 מעד חורך סלסב, וחלוו יבול לסכפס הסדוקק, על
 כן סמוליס עולים ומחליים עמם [סלסב] ק'. שאינה
 דורשה אברים יקרים, אלל די לה בלשן פשוט מוילע,
 לא רק ולל קשה ציומר [ומלסחו: ירוק בלירן] גם
 לא יולא לסמחה סקינו על ידי לורק ברול לעולם,
 כי "יד" סמוכים מנהה על סנדל "משמחותו" — ולעשות
 זם ים לסמחות "יד" אחת סקין, כי "יד" משקל אינו
 ציד השומע, ואם ישמח סקינו בהמנעמים לא יוכל
 לחקנו כבדלסוטה, "יד" עדי סריב יסוב לביתו קחה אח
 הזוכה... על כן העלם סריב לו שחי מוכות אחת
 צצירו וזאת בהמנעמים; גם יוכל עשות המוכוס
 ענדלו, רק שסנדל יכלה אח האנן; גם יומר עוב
 לחלק האנן צמירם, "יד" ולהשמח רק על לו שמוד
 ולא על לו סדחה, כי על אלן רחב לא יוכל להעניר
 חוד השמחתי על פני כל רוחב האנן, וכשיעמוד
 צחקד יקלקל. —

חלון ג' חולם לכל השמות ידעם שני דברים
 סכמתי: א'. אכנים "טובי" המוללתי
 למדד ולהחליק ב'. מומר המכתוב של סקין, י"ה
 עשיר ענדל קשה טוב על יד אונן ולורק מומחה.
 א'. האבנים: לכל השמחות ידעו שני זרי אכנים:
 א'. אגן-מחירי; ב'. אגן-מחליק; ח. האנן הממדד
 לריך לסיחו אגן רק ונוח להעשיר לעפרות דק, והחם
 סריב נמלויסם ובמחוסם: "יד" סימור טובים-הלכנים-
 ירוקים [מלסב] ווייסק-געלן] נודעים בשם: אכני
 לרפחי [אלרלנלדעש-שטיינען] ומחוסה היא מומר דק
 וכך, ועשיריחם ככלה חקיה, והחם אכנים יקרים
 צמירם

במחיר; שניים לחם הירוקים כירק עשק [גריען] גם סוף פונים למחיריים. אך יקרה נצו לפעמים חומר קשה, וזאת לא לעולם עשמיים" לנד סוף, אבל גם מחליקים, כמלא ציונים; שלמים לצד הירוקים כהכלה ורקיע [גלר] גם כמלא כרוח [טוב להשחיות] וקשה [טוב להחליק]; הרכוח כפלאים חלד, והמה רשם פנה הסמחמה, וסמחה כפלאים מלד להחליק; ואחרי כי הם כמלאים בכל מוח כבקף מלער השחמים נמרו גם לרוב... והעיקר לצמון חלדן, שלא י"י צו חלק גם ועב [מקריח: לחסער צמיון] גם י"י האנן-ן השמחה ופן המחליק- חלק ג' ענימה נקם, כי ספניעה סבו יקללו הסבין... —

ג' הברור; יסד שלא י"י הברור רך, רק י"י חומר קשה ומקשה [שקורין] נעשיעדעטעם, או: נעמחאמערטעם טראסל] אבל ברוב קשה מוחך כרלי עולק [שקורין: גיסקטראסל] חף שהוא קשה יותר משמקשה אבל הוא עלול להחליקל כי הוא נמך, מה שאינו כן שמקשה, הוא רק כבקף צמטו צדך קשה העודם לגבד ואינו נפס; האמס לרמי ברול מוחמים הטרודים לחלה, מהם יכובים לעשות גם ברול מוחיך ומולק בקמיות מוולע שלא יפך, ולא יכפף, וזאת הסביים פונים מכלם... —

וקי"ן" להכיר מהו הברול: אם כהיה סבידל וסו לא פנים קלקיל, לרוב, יש ארבע סימנים להברול: א' שלא י"י כהיה רק זוכר לו כמלאות הברוח ובעין הדלה ב' ש"י סברול הירוע שקורין: טעמלה ולא ברול מוחלה, והמה מוחים דקים מלד כשערוה, סולבים אנה ואנה, מה סימן שהברול ספוינה, כס ופסכה; ג' ושלא י"י צמנים הברול קודוח עטוקעם שיה לחם חוד דק עולד כא"ש מדן כי גם זה סימן ספוינה, והוא עלול לסבלות מלרד, וי' ושלא י"י, מוקולוב ומלרד, רק ישעשו ממווד וגם אחר, ולא יחבר ומחיות רוח כנגד מוועטלה, גם ישעה צמטה אחר, לא י"י עב צמקוס אחר יותר... משלר מוקועויה, כי אז נעשה עולה רוד, [יען שצמקוס הדקוח כמח יותר מצמקוס העב] גם י"י נעשם עוני פלחז מוועט, סינו צמקוס חמד עמם י"י עב כעו"י שני כירוח מוועטעם, ומס יעב לפי הכנון עד גג הסבין. — (מנסי) ברלם קמרו פמיחה שלשה).

חלרון ד'. וזאת השעה דברים המוכחים לכל משמין לחסור צמו, למען לא יבא המשחיה עליו: א' משמין אה הסבין על מני כל אורכו

צמטעם סחה. [כא"ו כשיפסם סבינו או יחלד למשך צמלעם, לא ישחור רק אחרו מקום כנעמה לגד, כי אז נעשם סבינו עולה רוד, אבל ישמחנו על מני כל אורכו] למען י"י סחוד לעולם צמך סמוס; ב' לא ישעה יותר צמטמור צמקוס אחר עמטמור, גם לא ישחור צמח יותר צמקוס אחר, רק כמח סהחמיל צו להשחין כן יגמור סמחמור והכל למען יכלל מקבינו עולם רוד; ג' צמך סמחמור, יצט חמיד על סחוד, ובל זמן שיראה לצנויה עליו צבור סעוד לא נמנה, כי הלצנויה נחמוס ומקסקאס [שקורין: דראספ] שלא נפל ממחוד, כל שלא נפל סקסקאס עוד לא נמנה כמלדו, רק צמשימיר כל משך סחוד צ"י פוס נקידס לצנח או צמח סח פנמנר; ד' כשמקיר סבין... מהאצנים כשארז עליו לחלוותה עמסמחום, ועל ידי זה ידמה סבין לצלחי חלק, לכן ישפספסו על ארובו או על פס ירו צמסמוף קלי וימלק; ה' כסם שלרך מחור על דיני הסמיים... ודיקס [ממואר למעלס מוד שני דלה אי חלון צ"י קיין] כך לר"ך לחור על הסמחה סינו להשחין סבין אפילו הוא טוב, כי לא לצד שידיו יאמנו יותר ויותר ככל סמחה יחיסם, אבל גם חקל צ"י מלאכה, ענד כי כבינו י"י צמקוס סחוד דק חמיד, ובקלה סמחום יעלה יפה מוס ענה, סוד צרוס הסמחום לא יעלה סבין חלודה, וינספ עיכלל ממשם סבין שאינו חד; [המבוחר למעלה חדר זמ, דלה אי חלון צ"י קיין]. ועלם עוצה לקחם סבין ככל יום ויום צנגד יצט סינע ולשפספו עדי יחמוס, לסכלל ממולודם, וכל די המרדה להשחין ולצדוק ססביים פרי חיה עמוצמה. —

חלרון ה'. הצלכות סמטמחום נבלנו עם צני ישראל למקו עמטה סמחה, עמחה סבינו סמטיעה חדים וסריים יותר מלד, עד שמדמו לריכס חלקים כקאסלס, ומשרי לחימך, עושם סבינו סמטיעה חלקים ציור עד שמדמו לריכס חדים... וצדויות הקודמים [לעך שני דורות מוקודם] י"י מחלוקת גדולה בן כמני ישראל צזה ושני סלדדיכ סעמידו צדיחסם, שעיקר סמחה וצדיקה סבין לר"ך לפיח כפי עמכהם, עד שמכרו מלאכילה צמר ממסמחם של לך סכנגדה... וצמחה מייאח אילו וזילו דצרי חלקים חיים, ואין למקול לא סמחה אילו ולא סמחה אלו [כי מה שמד יותר כמך, שפרי סקאס כשר מדינה, ומלק ציונה, כשר, שפרי אפילו סולך ופניו כל היום כלו, כשר] האמנם עמח אכעיר דלה, ואין המרש צין מדינה

מלמס למעלה, או למיפק, כשרה דרענד כשהתקבצו ללד עומדה בראש הסבין ומס, וכנגשה רק בצולכה ללד סקחא, ידע עננה ותמט בצולכה עסקחא עד הלש; ואקודס לכחילה, מנורה סמח יוליך ריבא; עולם יורדי טלינס רנגשה כלל, רק סמחוד גבוסה וכמוד, וסחא גח עמנה סנעקוס אחד ממסחי יסח מנעקוס אחר, כמס לכחילה. אולם חכו ומחירין בפנימס כל סמח זין, אונגה"י ובין, עסקוככח; וספילו הקלסאס, עונע סמחוד חנגע ראש הסבולה שכשרס מדיחא, גם כן סקריקו, עד סיי"י חלק מכל וכל; ולנדקו ממניין; אגריסח וטופורח ואחלה רוסחא, סיינו צבסר סאלצע בלספון סאלצע, ובסלסח לדי סקבין, דסיינו על סמחוד עונס, ועל ללו סימיי ועל ללו ססעאלי, בצולכה וסונחא, זין סכל פניס עקר דיקוח ודח לוח עננה סכאלר בשאלו: (סעאל א"י י"ד ל"ד), וסמטחס "בוח" וסלסחס, סמכמו דרסו סנדק להס סבין וסכוו לסמח; [ג"ה"י בגמטרי"י; דסייני: א"י, מוליך צסר אלצעו (סמניס צו יוסח) על סח סקבין עסניח יד עד רלשו; ג' וסניח מרלשו עד צ"ה יד; ג' מוליכו בלד סמחוד סימיי עסקחא לרלשו ר"י, וסניחו צוה סלד מרלשו לקחא; סחי טסס דיקוח צבסר סאלצע סמחוד רק נגד סוסט, סמחוד כמו כן רך, ומס סלח יריגס צבסר אלצעו גם סוסט לל יריגס; וכך עושס טסס דיקוח בלספון אלצעו סמחוד קסס, נגד סקנס סמחוד גם כן קסס, סחי זין סכל ססיס עסרס דיקוח]; ולין לסוש בליס אלצעו סחוד בודק בן סיי"י אלצעו ממניס צו יוסר; (סיין דרכי סהובס סיי"י יסח סייק כ"ז דלכח דמני סקסיס דשפט סמחוד יודע ענלמו סליכו מרגיס עמונ רק בלספון ז"ס ובאלצעו ז"ס ובלספון אחר או באלצעו אחר ליכו מניגס, וסכה או עננה ובדק באלצעו אחר או לופן אחר סר"ל כלל דקוס עיי"ס). גם חין מיליק, זין סמנעיר אלצעו על סקבין או סמנעיר סקבין על סלצעו; (כדמסעע לסכא: אגסרל וספירל, ולל קאמיר: צבסרל ובסופרל), גם ליין למיס זין סססקין צקוס (זין פסיס ללרז) או מוסח (זין מוסח למענד) [ועיין כמסר ערוך ספלטן סימן י"ח סעי' י"ב סכח טעס, דבמדיח סמחיס מניגס אף בסי"י נוחס במקוס אחד ומנעיר סקבין עליה, ולכן כל סכמי ישראל סדריס בלכלות סמחיס סכרעניס ז"ל, כסכו סנדיקס כך, אלל בלרלוח סקריס, כמו אכמו, יוסר מניגסיס

מדינס למדיח, וכל סמחטיס בכל סמדיכות עסמחיס חד וסלס. — (סמס ערוך ספלטן יוד סיי"י יח סעי' י"ז). (ועיין דרכי סהובס ק"י יח סיק מ"י ססלדיך צמניין צמיו עסס ודעה סייסיס).

רלת רביעי: בדיסת הסבין

שרפני ושלואחר השחיטה (ונו ג' פסוטיס)

פשוט ראשון: שלפני השחיטה

(ונו ד' חלוקת).

חלון א' אסח מוסולי סממיס סח: ססומט סבבין פנוס, סספנימס רק עוקרה וקונגה ולל אסמח, ולסיך לרד לבדוק סקבין לפני סממיס, ולין לקמוך על סנדיקס סלמחי סממיס עסלסח טעמיס: א"י, סמח יסכה מלבדוק אסרי סממיס וסלל נלסל, ב' עוס חקס צרכה לבסל; ג' סלסוד לספיד ענל מי סמח ימלל פנוס; וספילו סוסט סייס לו סבין דקוס ומלצע לסמיס, לרד גם כן לבדוק קודס, ולין לו לקמוך על סנדיקס סלמחי סמיס; רק בענח דמח (כגון ססניחו לו מוסכח לסמח) או זיוס טונ, פלסוד לקלח מוסקיס לבדוק קודס סמיס, ומסש סמח ימללכו פנוס וסיקנו צמסחז, סח אסיר כמבולר לקמ חדל ס' דלח ג' חלון ב' יוכל לקמוך על סנדיקס סלמחי סממיס, סבבין דקוס מיוחד ומלצע לסמיס, בסיי סכיס: א"י, כסלל סימיו אסר סנדיקס בנדק קסס סיוכל לפגמו; ב' כסלל ססה ביוסר מלסח יריס בלל סימח, כי אס עונח סקבין בלל סימח סלסס יריס ענל סח לספלוט מלרל. (סמיס ק"י יח סעי' א"י סי, ר"י, ועיין דעה סורס ק"י יח סיק כ"ה ל"ה סכח צסכל לפי סכרול וסמון). (ועיין דרכי סהובס ק"י יח סיק כ"ה עסס ק"י ממזק צרכס דלף אס לל סיך מסי ג' עמיו אף אחד אסיר לפמוט בלי דיקס מוסס לער ענל סמיס ועוד ממטס עסי קבלה עיי"ס).

חלון ב'

כ"ל סנדיקס: מדיחא דמורל יס סרסח חוסיי לבדיקת סקבין, [סיינו: צמסחא, צמיל, בלסחא, במוס ססער], וסרצ' מיני פנימוח י"ס, עסס אסירוח, ומסס מוסרוח, [סיינו: אונגה"י סכנגשה סן מלמעלה למטה וסן למיפק, אסורה; מוסוככחי סכנגשה רק מלמעלה למטה וסמט גם

קיונו י"ט. סיק כ"ו. שמיניא כחם דעוה גבוהות בזס
 וסעלה לפי דעוה תקדושה לזרך לסחמיר כפי שיגור
 סיורה חגור עיי"ש ותחלה נחם. — וכל ענין סרחוקה
 סכיל הוא דוקא לענין הסרכה אבל לנוף השמיטה
 אינו לרך סרחוקה וסעסע לחלק בין מלוה סחכוג
 ולולב לזה עיין בדרכי השוטה סיק כ"א. דמחלק דשאני
 ולולב וסחכוג דסיח מלוה סיובית אבל בשמיטה אפילו
 לכחמילה חלל להחמיר עיי"ש.

חלון ד'. רחוי וכוון סעל לשמוס נגד מקוס עיט
 בו שחי ועכ"ז או לחס דעוה מעגדה
 אה רק עינה ללד אחר בנאונן שאיט כנאה (דעיק
 ק"י ד' סיק ג'). (ועיין בדרכי השוטה סיק כ"ב,
 דלס סוף גביה עיט עס חליכס או לרך לבדן סוף
 דלס עס זמני רלן ק"י י"ח. וכי עליו דחם דוקא
 אס אפטר לו לילך למחן אבל צחי אפטר, ספיר יט
 לו סקנה לסתק ספיו ללד אחר כעו ספסק במשכס
 נכרסם על ארץ סיק ל').

חלון ה' ואס חרמיקו סוף תן סלד או אחריו
 ד' לסרמיק ארנע אלוה ומקוס סכלס
 סרמ רע ורנר, ובסמקוס ונוק ומחלות, די לו
 סילא עסין למחילה, ואס אינו מניע לסס סרמ רע
 ינרן עס יחיד ובולבד סעל יסקיק בין נכרסם להשמיטס.
 (שמיים ק"י י"ט, סיק ג', ועיין בזבחי רלון ק"י י"ח,
 במוסמס סיק ס', עס שלין עארץ ס' קיח סעיק
 ח', ומרעיל ארץ ס' כ"ג, סיק ג', י"ח, ומדברי עזיח
 סס.) (ועיין דרכי השוטה סיק כ"ה, עסם סגסח
 עסרטיק על יוד סקקח סכנות סעלה דלף י"אס אין
 מוחילכ גבוס ו' יט עלס לקבב בני אדם דחא קייל
 לענין עירובין וקובס דעוהר לעשות מחילה ועני
 אדם, עשכ"כ לענין לוח דעסרי, דנכרסוקה בעלמח
 קני עיי"ש ודחק.)

חלון ו' אין לכנסו בסכין מוגלה דחם עליו [וכל
 עבן סעל לשמוס] גביה סככסה, מקוס
 ססעלה; [ולפי ששכיח סשמוס לרך לשמוס צחלר
 ביה סככסה, עוף חסיכון, לכן יוחר סעל יכנסו בסכין
 עגילה לקח גביה סככסה] עיין זס כבוד ויורח מקדש
 מעט. (עיי"ש ארץ ס' קי"א, וק"י קי"ד. מניח ומכריז
 סס) (עיין בדרכי השוטה ק"י י"ח, סיק כ"א, דעעלס
 דבס על בוהל ציה סככסה במוחן אקוד לשמוס כי גס
 סכוחל סקדוה ציכסכס סוף, ודחשו משרילה יענין
 חלק ג', ק"י כ"ה, וגם סיסמריז בסקטו רחש יוקק
 על מנילס דף כ"ו, עיי"ש. — וגם על סעליה
 של ציה סככסה אקוד לשמוס; וגם בסמח"ק ל"ע עיי"ש;

ונקובס במו סקוסה וגס על דפנטוי' מנמוח אקוד
 ג"כ. רק ללחר סגסו אין לסחמיר חף לפי סרמ, ארמ
 קיונו כ"א סיק ג'. דלח לעשות ציון סכך אבל
 בעדפנטו אין קפידא וכמ"ס צלסל אכנהס ס' חלית
 עיי"ש ועוד דכלאו סבי אין זס סעלד כבוד כיכ כמו
 לסמחין עיכ אין לסחמיר כלל עיי"ש.

דלת המישיית:

מכום השמיטה בהסימנים
(ודמה דיני הרמיה) (משפחה ס"ב, וכו'.)

חלון א' לחם ממעטס סככות שמיטה סכחמרו
 למעס כצירי סוף: סדגריטה, וסוף
 [למשן סמסכה גבא צחלר דף סיח עיין] סיה סוקל
 לויעין בעין כותן לו. גיודיני, שמישו: סלרך לסכריע
 סומקלן אס סכריע אה ידו וססס איהס לשמוס סעל
 במוקס סככר לשמוס, אס נקבס אס בועט, אס למעלס
 [ללד סרלס] אס למעס [ללד כגיק] סוף סככות,
 ובכעמס עסמיס זחא סר ככלס, ואס סמסס אסר
 סככרסם כרלר במוקס שמיטה סר טרפס עסמיס;
 [וכיע לענין אוחיז (עיין למעלה סדר ד', דלה ג',
 חלון א' א' א' ח' ו)] וכל דיני סככות יתבאר לקמן [סדר
 סניני, דלה ו']. אך נכאר כאן מקוס סככר לשמיטס
 כקנה וצוטס למעלה ולמעס (שומח ק"י כ'). וסחלקן
 זס יסמח לשני חלקים:

חלק אחד:

בקנה (ובלדו יס"י שני עסקופים) עסקוף א' סקנס
 למעלה לכד סרלס ב' למעס ללד סנוק:

משקוף אחד: למעלה לצד הראש:

הסנה נכאלס למכר סככרה, שסמח ססנעוה סככס
 סככוליס וספסוחיס בלרס סכלפי שישט
 לחיות אהו, וסוף [לכו"ז: סקנה] קרסו צבר ספוגי
 דף דוק, כמו ופט, סנפרס ססנעוה, וברלשו סעלין
 סוף מחלח עס. ססנענה סגדולה' סככלס ססנעוה
 סקטנוה נמוקס ציה סעליעס [ונקרלח צבס, סגדולה'
 כ' סיה גדולה לעך שאר ססנעוה, סככולס ספסוחיס
 ללד הוטר ודק חקנס ומסח מקוס סכרן עלציותס,
 וסוף, סגדולה', סלחמ סככינו ועעלס דף, וגם חלון
 גדול יסח' עסליל' סענוה, וגם סוף סדך
 וגם חלון גדול יוחר עשאר סענוה, וגם נוף עלס
 סדך סוף רחב יוחר עסליל' עלמח ססנעוה, וסוף
 נשור

עבוד גדול כרוח אלנע] והסגנה סגדולס עועדות
בשמים. לטובי שלדו הקרוב לסעד סוף כרוח אלנע
החמש עשטע והערטל של סופע עד שכלל סופסו סוף
הגוה וקרונה יחד לסרנה סוף סוף סוף סוף סוף
שגשג אלנעוה; ועל אדוה חלק סרנח עועדים סוף
עלמוה רכיס וסכוסיס בעלי שלם סוף סוף [כוס: f]
החמה ומהררס על לחם סרנח של סרנענה סרנח
האלמלי מהחמס [כוס: Q] בלחון סוף א' מהעלמו'
המסולסס יוטל לחך חלל סרנענה, וקולו סרני
עוולה למעלה ללל גיה סגלסס חמס אחד ועמס אחד,
אקוליס סלמעלס ככספס זמ מול זמ עד סנוגעס
להדדי ונרלה גיניסס קדק כמו על סרנענה ונס סרנח
סגלסס מנסיק כמו גניני סרנענה, ולכן נקראס:
קמרי; ועל אלו המסרין יס כעין עמר רך סמוסי
ועגול בעלה של סרס, ונרנח למכס אה חכל, גס
לעמוד נגד המוכלל סגנרו סס לטועט סלל יטול
סגנרין וסנק, וזוהו עמר סמוסי נדחק על סני
סקול' של [עלמוה מסולסס], המסרין סעועדיס למעלה
זאו ככספס המסרין כלן לחך חלל סרנענה; ולמעלה
המה סנער סמוסי יס עין עמר סמוסי גדול עמר
כעלה של אילן מעולה, ועין סמוס סגדול סוף וצין
סרנענה סגדולס יס עמר קנס לערך רוח אגדול,
עגנשו של סמוס סגדול סוף עולה למעלה ללל סרנענה
יחד מהמסרין וסמסוס סקסן, בלחון סמכס אה כלס
ככוכב על סרנענה, וזוהו סולך בעגול סגנר ככענה,
רק סולך בעשעו עד סעמוק סני סליס סקף, ועל
זוהו סשיטע סמטעט ועולה ללל סרנענה נקרא: סשיטע
כוכב... נמלל סקירד סקנס ען סוף ללל סרנענה,
סוף כך: קודס יס סענעוה סקינעוה ככל עשך סקנה
ואחר כך סוגע סרנענה סגדולס למעלה עמס סמסרין,
למעלה עמס סמוס סקסן ועמר סקנס [סמנער
סרנענה סגדולס עמ סשיטע ככב] ולמעלה חמס סשיטע
כוכב; ולכן לכהחילה סשיטעס המעולה סוף בלחון
סלולל אהר סוף ערנב סרנענה סקינעוה, ונדענד
אס סמט סנעמ סוף ועוף ערנענה סגדולס ולמעלה
ללל סוף, אסילו לא נסאר מענענה סגדולס ללל
סרנענה, רק חוט סקער על פני כלה, כסר; אכל אס
סמט למעלה [ללל סרנענה] מענענה סגדולס, אסילו
גינה לצין סני סמסרין, רך סמסרד מרועה וכל סמכס
לסכסרנה, וסנעמ סרנח סמסרין עלמן איוה לסכסר רך
כעמס מרועה וררך גדול, וכל זמ על ידי מכם מרעס
סורלה, ועבלי כעס לא יאכלנו; ואס סמט למעלה
מהמסרין עמסו בעשע כוכב, סוף עונרעה ודלי, וככלה.

משקוף שני: כסמה רצד הנוה:

בבהמה וחיה: כל עשך סקנה עד מקוס סגינע
לגס סלוחה סעליונס סעמאליס
כספסא נעמס, ואס סמט כהקנס מה סעמון סס
סלוחה סוף, סוף סרנענה; ו[ולכריז זמ ועמסן: סוף
מקוס ססגנעמס רועה ומוסכס לוחה סללוח סרנענה
[ולל על ידי לוחס עמלס או גניני לחס]].

ובעוה: [סלן לו מיסוכי דלוח] סוף מקוס סשיטעס
קנס למעלה ללל סוף כמו סיסנאל לקסן

[נחלק סני עמקוף סני] עוועט, דסיני עד נגד מקוס
סעמחילין סלגסיס כעסוכין על סוף; [ולל נחוקס
מינר סלגסיס כעמקוף דסס סרנענה וסנענה, ולל סקנס
רק עמ סככפ סוף למעלה ללל סלוחה, אס יסמוס
כנגדן כקנה סוף ככלס זמ לפי דעמי גס כוכה סוף
נחע סכס: עד נגד סמחלה מינר סלגסיס להנוף
דסיני ענענה סרנענה סלגסיס על סוף מענעלה למעס
קולל סמחלה סמנר, אה כ' קסס להעמיס דגניני
סקדוסיס רק לחונר סמנענה סמכרס לא גינע ורע.
ועיין כעמסע וסרניו סכס: סעעור איו סוף עד
חלל כנוף וסכל חד סיעורל סוף עייס. ועיין גניס
יוקף ס' כ' ד'ס ומללל ככוכ ויל: ועמקף סלן לו
זמק עד ד'ס אגסיס דסיני עד סוף כעיל עייס]
(סרנענה ס' כ' סקף ג'). ועיין חולין ד' וי. סוף
ד'ס למעס וכר ונס גניס יוקף יוד ס' לי, כסס
סרנענה, ועמקף ס' ק' ג' כסס סרנענה דכל כ' סא
חלינן למעלה עייס וכי סכא ודק.

חלק שני:

בושם (תלדו סני מסקוסי) א' למעלה ללל סרנענה;
ב' למעלה ללל סוף.

משקוף א': רמערה רצד הראש:

רושם ננרל לסוריד סמכלל לסלעמוכס, וסוף
מסני עורח סקוסיס דקוסיס זמ על זמ,
סמלרי מלחסו ארוס וספניני מלחסי לנן, [כי לסעמיס
גולע סני מלכל גנטי מעועס כעסיו על כ' כרל
סיורל ימעלס, עורח חוסע סקוסיס כדי סשיטעו למע
מלח]. ועמר ספיניוס יס לחס ענע סלסער חוסכיס

בעמות: בלחמה וכן לחמה. עד כגד סחלמה
 הלנפים כשנפוחים על סוף, כגד
 נקס; ובתנולות ולירידק עד. נגדו של זסקי והוא
 סתקום סבלם ללוחם לפוטם שבי עורות, חלון לוחם
 ופניו "לנו, וחין לו סם רין פור אחד לנו. —
 (שמיים ס"י כ"י, סוף ה'). (ועין דפעה חורם סוף.
 סוף ו' חיל: לשיעור זם ללוחמי ססוא עד מקום
 שייעור סועד לפני דבנפטים שכיון חלון סם סעד כלל
 ולא פילו עד הכרם עמש וכפי הנראה דים הסקל
 עד המקום ססוא (ולע עמל). (ועין דבכרי סתומם
 ס"י כ"י סוף כ"ס, מניח דדפעה חורה כבד לשיעור
 כל אלצע אגורל סוא שבי לפנטימורם סנזומינו חורם
 בפרים חחס סוקר מחרים ס"י סוף חניח לכל שיעור
 אלצע אגורל כעקום סרמם סוא ושיעור לאלל פייים
 חחילא ססוא כשיעור שבי לפנטימורם עס ספס חיל-
 עמעער פייים ועין דבכרי סתומם ס"י כ"י, סוף כ"ג.
 לדרך להחמיד כשיעור סחחים סכיל פייים). ועין
 דבכרי סתומם ס"י ל' סוף כ"א ג"כ דכתב וזיל: דעי
 חלון דעמו יפס להקוד כעניות חילו ולהכריע חין
 להקל כעקם חוקר להחייח חיל לו להחמיד כזה
 לטעם לחומלם עכ"ל פייים).

יכרי שלא לטעום כשיעורים וסיומים חללה ופייה
 כעום שלא יעשה הנראה, להחמיל יכרו סתומם
 לטעום בחלומם חלוא, או [חם הקלכב חקיעד שלא
 יפאל לו כער כשכפאל ארמם חחילור לחלם] יכריק
 חלם של כשכפאל לטעום ללד סקיונים [לכרי:
 כשכפאלה חומח כחין, נכה לטעום ורכסם לטעום,
 חוככה לטעום] וכגד מקום כלום חלון יסחמי
 ונעום סוא שיסחמו כשכס (שמיים ס"י כ"י סוף ח')
 וזם כעלם חדר ספי, כעמה כחור כלום עסולסי!

זו, מחסין מקום סחמד ונעשה כנכסס; חם ככל
 עקד סוכם לכל לטעום ללד חלום, כמקום חיצורו
 כחלוי כלם כום סקטוני סום וחל יחמד סם או
 סחחמד סחמד [כטעם כער רך] או יעמד כמקומו
 [כטעם כער גוש] ויסד אורד חמם סוא כדי ספיסם
 יד וסוא [לפי רפי] כעור סגורל כלרענס חמזי אגורל
 [סממם לעדך חשנה לפנטימורם, כחוזר לקמן כחלק
 שבי סדר ז' , לחם ז' חלון ד' חוח א'] ומקום חיצורו
 נחמי [פי' סכס ז' ח' סמסורכ כחלמי חלמקד לשיעור
 ארענס אגורל]. עד לטעם ללד חין [ולחמנים ספי'
 כפי חלביה, ולחמנים ספי' כלכעם חחם וחין
 סחבין על פי סחרייו כרפי]. ודיעמד כשיעור יסאל
 לחמם; ובסחרי כעלי חיים, לפי עקד ז' , אגורל לפי
 גדלו וסקתן לפי קטנו, חם כקל: חורבן חוסט;
 לכן חם סחמם כל חין ח' לטעם מחורבן סוכם כער;
 לכל חם סחמם משרו כחוד סחורבן [וסיינו לטעום
 חלרעם אגורלים כעור אגורל] חר ככלם עמסם אגורם;
 וכשחיו יכול לטעור חחמו חורבן, יעמד כגד סקסם,
 סחלם כחמד חוסט כעור [ולל כשיעור] עס סקסם
 וסקסם כחמסם לטעם עטנמם אגורלם כולל, כעם
 כעסם גס סוסט לטעם מחורבן, וכער. [כיכן חודדי
 כעסם ספנים וחלמי ססחמלם סחורבן קרוב יחור ללד
 כרלם עסחמלם חענמם אגורלם, כי ספייעם כענ
 חחמדן חוסקים חרמם, ולכן חסער לטעור ד' אגורלין
 עטם כעסמם כד. — (שמיים ס"י כ"י, סוף ד').

משקוף ב': למטה לצד הגוף:

בהמה וחיה: מקום ססחמם עד חשנה, וסוא
 סחחמל חוסט [שכלו חלק]
 לסיום סרלין וסלוח כלים שמי, כמו סכסם;

חדר שביעי: איך ישחיה?

ממעשה השחיטה בכרדה ומחמשה הרכותיה. ברמץ. (עו עמנים ללחום).

דלת ראשונה:

גוף מלאכת ואומנת השחיטה.
 (עו ג' פלוטת).

הרין א' מלאכה ססחמם מלוגי ספיח מלום
 עסעלום [כעוזר לעלום חדר ח' לחם
 ח' חלון ז'] גס חוממם כעללם אגורלם חיל, חסר
 ענלמדי סעומסם כעועל דים זמן כד עדן ועדכיס
 חכלי יכולת חר חים ללחמה מחון ספנים סכסם
 וסמחמם, רק ידכם סחילא חקום, דינים סחקוקים עלי
 לחמ

הרברים חלום כלכום ססחמם [לכוי: כאיך
 חעמם ססחמם כעמום] יפדור לטעום
 ללחום, חלל חום: א' גוף מלאכה חלומה ססחמם;
 [לכוי, סינו סחין יחוסם חענל ח', סחין סכין,
 סחין יעמם חעמם חומי כסכין כעמחוד כדומם...]
 ב' דיני כנכה ססחמם; ג' דיני ספיים; ד' דיני
 דכס; ה' דיני חלום; ו' דיני סנכום; ז' דיני
 יקד; ח' הנדיקום סלחמם ססחמם; כל חלם
 סלים כלכום ססחמם, כי עד סלל יסכרו חלם
 סממם דכיס, חענל ח' כחוק חוקר עמוד.

לחיות מעון ספרתיי מנחה אל ספורי; ולכן משנה
 לאי לא שוחי ארץ פולץ אשר סתנינו בלימוד
 המשיעם כנחנח יח פנלאבחה למעלה חד ז' דלה ז'
 ידשון הקבלה [פנלאבחה למעלה חד ז' דלה ז'
 הלון ז']. בד חלודיהם בלתי אס נעודו לשנה חמה
 ד רבס וורוס המעמתיים לנכות ענה' והכן מיימי
 ידעום. עדי סודנלו לשחות בנסוס מים ומק גס
 זוקה סמיטס לוחתי [ולא לסולך ולהניח כנעשה
 ז' דקה צנלאח. בלי דעה עז כעס לשחות ולחיל
 ינפטר לפכיר בצדיקה ספילס כל ריפוח. אשר בנס
 יקל; אף גם זזה מדקדיס ועל לקוד למלאכה
 הקודם הולח רק אבדים סמיים וכאמיים. בעלי
 יחורה וירחים מעמתיים כמליט לנז; [פיו למעלה
 יסדר ז' דלה ז' חלן ז' קטיץ ו' ידיו].
 יד' חולה רלתי' נקפלה ערי אסכנ וואנגרלי
 אשר ציח אשר אז כזה. אשר רק בנס
 יסחלל יכונה ולא ידע לרח"ל ד' שעתחלה. רלמוד
 ימלאכה שמיים וצדיקה. המדיס אסדים מיס וחכ
 ילויס ללמוד: כלה מעטיך דבר יוס ביומו. כאשר
 יציהו סתונה והכחה לבני אדם כלעלאביס.
 ידועיטעס ערוח כלי שיו. ועז מרסס ירון דברו לקבל
 יקבלו בידו וגמה סכסכוטו וסחהמטו עומס מעשה קוף
 יצנלאח המסחמה והסמיטיים. וסרז כנכס עמו למרים
 יבירה הד' צלמר: מליט עני הוא ולוי סול נוסח אה
 יבטיי סה! עלייט סול לומי: מ' נפס סול חובל;
 יכ' רסי אף ילא ילא יקטיץ סעוקוד עסיה מורים
 יחלח פני ארבי סול דבו וורוו. ועשר' אסיו צל לידיה
 יסקפלה סקלה בערי עברייס "העינעהלה. הלומיי'
 יסמיטיים ען ען הלואיר קבלס! וסמיטיי אס אף
 יכסוער ייט קולו ללה בצניח. ועוסה מעסס וזירי.
 יענקס סבר כפיניקס. לשוס אה ועל כל הסס היסע
 ילעוה וללפטיס בעיר וחס בייסרל על סכנו. וסול
 יל ידע וחס על כל אלה מעליה אין אשר לא
 ידעיטעס... וס אהונס על ספורטס אין לסחלוקן.
 ימעטיס סס בלוחס. כ' סרצניס מרובי עומס
 ירהנו מרירס עלייט. בעה כ' רלרס סס ללוחה
 ילעלה... חולם סרצניס סכמיים וסגלויט סיוטיס
 יעל דיון צנטי מרורי קרס בעער בח רניס. אשר
 יעול עקרה סרצנוה רובלה על סכחס. ורז סרדוחס
 יבליוויטס מעביטס שופרס אל ייחוס לרדוט
 ילחקור אה כל רובכחה. ולזלח לא ידעו עד כחה
 יסרצניס מנייטס בללכה הקדס הולח. כ' סעה רק
 יכמיים ולדיקס ולא אמיים צדנה. כ' לא נפו בלח.

ידרון ז'. ולמען חסי יריעי ספורטיס אדנה כל
 טלס לספליס אה ספרי אף צחה.
 ולצול כל עשיר ורופני ספיטיס עללכה ססמיטי
 צל סרטיי: [וגס סרצניס יוכלו לנכוח ען סקסר
 נקל].

א) בברסר: אשר סנקסרו בלי סנסטה. ילח
 הקבל אה רלחם בצוקה שלח סל ח' כל
 לסחטועע אף חנועה קלס. וסמיטיי יעודו ללד נצ
 ועורף סנסטה. [לעל סנהסמה מונחה על סלרן
 ללחם לרחה חצנה לערד. צננה ורגליס סקטוריס
 ללעון וגמה וערה לרדוס. או יעודו סמיטיי לרדוס];
 ועוד סילוח קלב סרי גם אה ורגליס לעללה בלופס;
 סחי' סוכנה על גזה. וצמס וקלייטס לעללה כלפי
 ספוריס. לפי שאז יוכל לשחות רק סקטייטס לרדס.
 בעלי סיסחוד גם צל סעפנקס [כאשר יקרה סכהסמס
 טעס על לרס וימייס ללד מעלה] ירללו עשטי
 וחקלוקל סקכו; ירנא עורס עס ציה ידו מנדו
 סיעז סלא סיי' עליו ארס פרס ורפס וחול ויקלל
 סכינו; [ועה עוב מנחה ארן יוקיא בליעל; בענלאחן
 בעער לולל כל סנעה. כ' שלא יחקללל סקכו.
 וסרצניס אשר כח צייט ללחנינו בעירס מנח זס.
 סיולס פעלס ווסכורחס כפולה. כ' צוה יגינו בעד
 סחכשלה. אשר נפלה לחקלה. סכלח סקכו מחקלקלס.
 עושה ספורטס כל פעולה. לטפטק בידו ספסיף מעולה.
 עדי יסנחוו לסכסרו כנחמילה. אשר זס כנחריס
 בעמה כלה; [פיו למעלה חדר ז' דלה ז' חלון
 ז' קטיץ צ' ז']. רימכוס אה סעצנה גדולה רלח
 ספעלליח ולפטיס ללד סיוק עס אלצנחוי סצידו
 [שלס סער רפס. או אשילו ספסיף חד סיוה יוכל
 לסכפל בעמיים. כ' דבר סרצניי כחוק חמך עה]

Handwritten text at the bottom of the page, likely a signature or additional notes. Includes phrases like "ה' שנת", "לוחם", "והחיה", and "שנת".

ז' סמלית שנכרך על פנימה [שמוח
לשחוט על ידו נכסין פגום נשעת
הדחק וזירטו, כמזולז למעלה חדר ג', דלת א',
חלון ג', סעיף ג', באופן שתי] יחס של א' יכנס
המעליה בלד הגז חסכין יחד ומתקום הלחג, [כ'י
אם יכנס בלד הגז יוחז, ים לחוס אולי יסחוט בלחם
חלק"ל הלהב הסמוך ומשם להמעליה ויחי הוא נכנס
ומעלה מרוחב המעליה] [שמלה חדשם סיון כ"ד,
סעיף י"ג].

ח' האצבעות הארוכות חוד הסכין
שאלל הקחא, [לחללל מחשם
שחיס, טחנאלז למעלה חדר ז' דלת ג', חלון ד',
לוח ג', ומחשם מעיקר דמוקובכח"ה המזולז למעלה
חדר ג', דלת א', חלון א', סעיף ג', ומחד ז' דלת
א', חלון ג', סעיף א']. יחס שילחמו נסיטע מהקחא
לסחידה סקורין: "שט"ף בלחוסן של א' יכנס אשילו
משחו של נג הסכין מתיקס ידו, ומעם חלדה, [ועיין
בדעה קדושים ס' כ"ד] סיק ד', שקחל חגז על
ז' גס נחא' גובא, מחשם דקס' ומלדה ועל כל פנים
לכחמילס יחס ז' [דעה קדושים ס' כ"ד, סיק
ד']. [ועיין לעיל חדר ז' דלת ד', חלון ג', לוח א'
באריכות עיי"ש].

ח" סכין שיש עוכא חד בראשו לא
ישחוט צו לכחמילה, מחשם חלדה, וציוס
פוז או נשעה הדחק, כשיס לחכין מעור גדול של
כ"י לוחריס, חומז עליו איזה דבר קל, [ולא כבד
מחשם דקס', עיין למעלה דלת הקודמת חלון ג',
לוח ד']. להיכירל; [שמיח סיון ו', ס'ד, וסיון ח'
סעיף ו'].

ח"ר"ן ג' ולסללל מכל חשמי חלדה. א' יחס הסכין
השעו קלוג בראשו נשוים, בלא פוקן;
ב' ויחסו הסכין רכ נקסחול ולא נשחוד שאללנו;
ג' ויעורו סטולות ויחלוס השערו; ד' ויחסו סיוס
במזקה שורף העוף, של א' יכנס למעלה שחכוס על
סכין; ד' ויחסו צין השמיטות דס הקדוס מעל נג
סכין; אשילו נשפוחה, דלא שכיח נכו טריטוח, ולא
כהגו לקח' מחמה איסוד בלישה סומן דרפסה כמזולז
למעלה חדר ג', דלת ג', חלון א', סעיף ג', ס'ק
לוח ג', וכל תקוס סגז סכין יקחא, מחשם חלדה.
[שמיח סיון כ"ד, וס' ו', דעה קדושים סס מסיק
ד' עד ס'ק י"ג].

סחול דבר קל] או להיפוך ששחט אוחו הוועט
סרשקן נחחלדה ומעם למעלה, וסוכז נעור נכסר,
או שסחלד ננחוסו בלחלע השמיטס, דסייכו שחמט
סרוב של הקסה כדרכו, ויחסו הסכין חחה עיעוטו
וסחמו ומעם למעלה נחחלדה, ולחחר כן סיפך סכינו
וקחט הוטע כדרכו, כל חלה חלדות דרננן חנה;
[שמיח סס סעיף ט.].

ג' חבל שבצואר הנשחמ וכל דבר שיוכל
לכסוח הסכין נשעה שמיטס, ים להסכיר
מחשם סחח יחלוד סכין; [שמיח ס' כ"ד סעי' י"ג].

ד' צמר שבכבשים ונוצות שבעופות
ים למרוט, ולריך לסוחי לחלסס ננחח
של א' יל א' דס [ויחסו מחשם נקוצה סוכט שיחנל
לקמן חדר ז' דלת ז', פסטיס ד', ומסק' ס', לוח
ג'] וסעלס לזס למרוט סטולוח כדכך גידולס כלפי
סנגלס ולא כלפי חלש; וצעיף סקורין: "איכדיק'
ים להגביס לח העור הלחוס סך החלוי למעס,
כנוטף, סקורין: "קורללללל" וציוניס סרכיס [שליכו
יכול להפוס לח ערפס נחוקה מחשם שיחנקן] ים
לחחר של א' יכנס למעלה על הסכין חרמיטיהס ננחוטו
נגז הנטן; אך ציוס מוצ' [שקסוד למרוט טולוח
ולחלוס לזר מחמי, בלחפסר לשחוט בלא ז' [ועיין
למעלה חדר ס' דלת ד', חלון ו', לוח א']; [שמיח
ס' כ"ד, סעיף י"ג, ומחמי" סס סעי' י"ג נסס ספרי
השמיטוח].

ס' ד'ר"טום של סעוף ים לחחח נחוקה, על ידי
עור וטולוח סעורף, של א' יוכל להכנס
למעלה על הסכין, [ועיין למעלה חדר ז' דלת א',
חלון ג', לוח ז']. [דעה קדושים ס' כ"ד סעיף ו',
סיק ו'];

ח' אשילו נפל בדרך סכרה; על כל שחמי הסכין
לפי מה שחול חולל לה לניח השמיטה,
ואשילו חוט השערי, ים לחוס, לכחמילה להסיר
מששם חלדה; [ובדיעבד ים להכסיר נשמי סדכריס
סאלה, סיינו כשנפל בדרך לחמי ומקסה, (אשילו
בוקוס השמיטס), וכשנפל נשמה הסכין שחמן לשמיטה,
(אשילו בדרך קטוע)] ומעם ז' ים לקח' נג סכין
סכסס סנקסס עליו, [עיין דעה קדושים סיון כ"ד,
סיק י"א, דברי המחמיל חלדות], [שמיח סיון כ"ד
סעיף י"ג].

דלת ששית:

דיני הגרמה (מיד ושמי"ה ס"י כ"ד).
(ונו ג' פלוני).

הר"ן א' הכניעה שנפסקה בשמיטה היא-
הגרמה [ועין כי רוב השמיטות
סוף לע"ך חלעט הטרף, ודחוק המליחות היא, שישחוט
למעלה או למטה ומקום הארץ, על כן נקראה לרביעה
במקד] והיא חלקון המסכה (בגל בחרח פ"ה ע"ב)
המקל עין צפון; כותן לו גירודיו [שפירושו שר"ך
הכריע ק"ח המעקל; משמע כמקשה] כן גם השמיטה.
שלרכס להיות לכתחילה בחלעט סוללה, אם הטע ירו
וקיכו, ושכניע לשחוט חוץ למקום הכשר לשחוט, אם
בקה אם בישט, אם לשלם [ללך ארמט] אם למטה
[ללך הגוף] כל זה ככלה מחשבה בגרמה. — [ומקום
שמיטה מנואל בלא היטב למעלה חדר ז', דלת ה',
בקה: עד למעלה ומתעבה בגרמה ללך הארץ, ועד
בד רחם אורח עליונה שחללה ללך הגוף בבניהם,
ועוף שאין לו מידיו לרואה, עד כגד החללה שכינה
אנפים על הגוף; ובישט: עד החורבן השטט (והוא
רוח הדבעה הגדול מן החיבור בהלמי צבור הגדול)
ולמטה, עד שתחיל להשמיד כעין פרטית הכרס,
בשמיטה, ובעוף שאין לו כרס, עד גנו של זסק
(והוא מקום שאין להשטט רק עוד אחד) ולאח, שאין
לה שאין עד החללה האנפים לטבוב (שמי"ה ס"י כ"ד
סעף י"ה וס"י כ"י). [ועין בדרכי השונה סימן כ"י,
סיק א', דנראה ומנחה גיטין דף כ"ז ע"ב ובהש"ה
בחי"ט ט"ט לדקדוק להראות בחלעטו מקום השמיטה
על פלוני בין נכסין בירו ובין אינו בירו והי"ה ב"ע.
וכן נכסין כ"ט סיק א', ומקשה אם הרב לומר
מלכות מרשות עם הלידו אם יכול להראות על
עלמו מיסו החליט בפשיטת דריעותא שהוא מחוללה
כגון מקד או יחיד מחוללה מחדר לכ"ע להראות דלא
שי"ך אל תתחה פה רק בחז"ל דההיליד אח"כ בצעיה
שי"ך ע"ישי"ה. ועיין לעיל חדר ז', דלת ה', מנואל
בגרמה (ב"ה).

שנפסקה במקום [למשל שטס [אפילו בלא הסמית]
דרכ, החליה, עקר צמיעות קמה דקנה, ובגד השמיטה
בצמחה עד ארוב ומלמד גם ויפוט קמה הסקול
לשעלמה הרוב [ה"י ג' רק בהספק מרובה] אבל
בגרמה אחרי שהצמיעות קמה לא נכשט במקום כשכר
לשמיטה — [אף שאינו פיקל] אינו יכול להלמד
לשעלמה הרוב, רק לר"ך שישחוט רוב בהכשר במקום
השמיטה והיינו דוקא בגרמה ללך הארץ, אבל ללך
הגוף נקוצחו צמחשו; *ואלחמי מחמירין בכל ויני
הגרמה, בין צמיעות קמה ובין צמיעות בחלה, ולכן
בכל מקום ששכר, אפילו רק משהו, שלא במקום
הכשר לשמיטה, הן נקנה והן צמט, הרי ככלה; [ועיין
לקמן חדר ז' דלת ז', חלון ג', דין שמועת הקיימים,
שטרפה: לא מחשט עיקרי, רק מוסס בגרמה] (שמי"ה
סימן כ"ד, סעף י"ה, פ"ה, ט"ו).

הר"ן ג' להלכלל מחשט הגרמה, ושלח לעשות
בשיעורי וסימני מקום הכשר לשמיטה
לפולס כיוון השוחט לשחוט בחלעט סוללה, או לכ"ע
יבסוף חוץ הנהמה למעלה ללך הקיימים, וכנגד מקום
כלות הארון שיחוט, ובטוח שלא יגרסו; ובעוף שדרכו
לשחוט הקיימים ללך הגוף, יזכר להגוף הקיימים
ולחשט בחוקה על יד הש"סח, ועורי וכולות העורף
בחוקה, לעיין לא יכלו הקיימים להשחט בנקל. —
[ועיין למכלס חדר ז' דלת א', חלון ג', דלת ז',
ארבע עלות להלכלל משמיטה (ג"ח ס"י כ"י סעף
א', ז', ח').

דלת שביעית:

דיני עיקר (י"ד ושמי"ה ס"י כ"ד וס"י ר"ג):
החמישית שנפסקה בשמיטה היא העיקר, [ועין
כי זה רחוק המליחות בחבלית, שספוט
יעקור הקיימים, לכן נקראה לאחרונה שנהלכות]
והשחמו מונה ארבעה פסוקים: א' עיקר דכ"ן
פגוס; ב' עיקר סמימס מחיבורם בהלמי; ג' שמועת
הקיימים; ד' עיקר סמימס בחלעטו, דהיינו:
פסיקה שנגרמה ונקוצה שטסם ובדיקתן. —

ששמוש ראשון:

עיקר דכ"ן פגוס (וטו ג' הלכות).
הר"ן א' שחט נכסין ש"ס צו פנימה משהו בחגיגה
הלפוקו, טרפס, שנלמד (רקול א' ס"י)
ושחמי ולא ועקרי ומיכל [אמר רבא שלם מרזח
נכסין

ז) מטלית שנכרך על פנימה [שומר לחסות על ידו נכסין פגום בשעת פדחק וזירי, כעצור למעלה חדר גי. דלת אי. חלון גי. סעיף גי. בנאות השכר] יחד שלא יכסה העטליה בלד סגנ מהסכין יוחד ומתקוס הלהב. [כי חס יכסה בלד סגנ יוחד, יש לחס חולי יסמוע בנאות חלק"ה הלהב הסמוך ממש להעטליה וידי הוא נכסס מלמעלה מרוחב העטליה] [שמלה חססס סיוון כיד. סעיף י"ג].

ח) האצבעות הארוכות חדר הסכין שאלל הקחה, [להכלל מחשש שהיס, סתנצור למעלה חדר זס דלת גי. חלון די. אוח גי. ומחשש עיקר דמוכוכסחי העצור למעלה חדר גי. דלת אי. חלון אי. סעיף גי. וחדר זס דלת אי. חלון גי. סעיף אי.]. יחד שילחו צשיפוע עתקח להחידוד שקורין: שפסך בנאותן שלא יתכסה חפילו משהו של גב הסכין מפיסה ידו. מחשש חלדה. [ועיין צדעה קדושים קי כיד... סיק די. שקרה חגר על זס גם צהאי גובא. מחשש דקח וחלדה ועל כל פנים לכחמילה יחד גוה. [צדעה קדושים קי כיד. סיק די. ועיין לעיל חדר זס דלת גי. חלון גי. אוח ו בלרכוח עיי"ש].

ט) סכין שיש עוכי חדר בראשו, לא ישמוע צו לכחמילה. מחשש חלדה. וציוס טוב לו צענה פדחק, כשיס להסכין שיעור גדול של פני לואיס. חוצב עליו אחז דבר קל. [ולא כבד מחשש דקסה. עיין למעלה דלת הקודמת חלון גי. אוח די. להיכירא;] [שמיח סיוון וי. סיד. וסיוון ח. סעיף ו].

י) חריון גי. ולסכלל עכל חשש חלדה. א' יקח הסכין העסוי קצוה צהאשו צוסיס. בלא עוקז; ב' ירחשו הסכין רק סתקחה ולא סתסור שאללו; ג' ירחשו סטלוט ויחלוט ששערות; ד' ירחשו סיטנ צחוקה ערך העוק. שלא יכספ למעלה סתסורס על ססכין; ה' יקנה ציון שסמיטוח דס הקרוש מעל גב ססכין; [אפילו צטפוח. דלא סריח צבו ערפוח. ולא כסנו לקנה מחמת חפיקו בליעה שוון דעדסה כעצור למעלה חדר גי. דלת גי. חלון אי. סעיף גי. סוף אוח גי. ומל מקוס סגנ ססכין יקנה. מחשש חלדה.] [שמיח סיוון וי. וסי וי. ודעה קדושים סס ומסיך די עד סיק י"ג].

סחאו דבר קל] או לסיפוך שסחט אוחו הומוט סרלשן סחלוד מחסס למעלה. וסרוב עשור סחכסר. או סחלוד צנחוס בנחלע שסמיטס. דסיינו שסחט סרוב על הקסה כדרכו. וחמב ססכין חחה עיעוטו וסחמו מחסס למעלה סחלדה. ואחר כך סיפך סכינו וסחט חושט כדרכו. כל אלה חלדות דרנבן סנה; [שמיח סס סעיף טו.].

גי) חבל שבצואר הנשחט ובל דבר שיוכל לנכות הסכין צענה שמיטה. יש להסיר מחשש שחא חילדי ססכין; [שמיח סיי כיד סעיף י"ג].

די) צמר שבכבשים ונוצות שבעופות יש להרוט, ולריך לסוזר לחלסס ננחה שלא ילא דס [ירלסרו מחשש נקוצה סובט סיחצור לקוון חדר זס דלת זי. פספסו די. מסקיף סי. אוח צי] וסעלס לזס למרוט סטלוט כדך גידולס כלטי סרגליס ולא כלטי חלסס; וגינץ סקורין; אינדיקי יס להנביה חס הקור חלדוס סוכ סחלוי למטה. כנוסף. סקורין; עורוללנצין; וגינסי סרכיס [שמיח יכול לחפיק חס ערסס צחוקה מחשש סיחנקין] יס להחר שלא יכספ למעלה על הסכין סרמוסיסס צטפוחו כגד סנט; אך ציוס טוב [שקסור למרוט סולוח ולחלוט למד מחסי. בלספסר לסחוט בלא זס] יוכל לקעוד על חס שספסנה סחלוט וסלדור ללדדים [ועיין למעלה חדר סי דלת די. חלק וי. אוח אי]; [שמיח קי כיד. סעיף י"ג. ונחמי סס סעיף י"ג צסס ספרי שסמיטוח].

סי) החרטום של סעוק יש לחסח צחוקה. על ידי עור וסולוח סעורף. שלא יוכל לסכספ למעלה על הסכין, [ועיין למעלה חדר זס דלת אי. חלון גי. אוח זי. [דעה קדושים קי כיד סעיף וי. סיק ו].

י) אפילו נפל. בדרך סכרה: על כל ששמיח הסכין חפי חס סחאו חולה לה לביח שסמיטה. ואפילו חוט השערי. יש להסיר [לכחמילה] להסיר עשש חלדה; [ובדענבדי יס להכטיב צבני סדנריס סחלה. היינו כסנפל כדך ארעי ומקרה. [אפילו צחוקיס שסמיטס]. וכסנפל צענה ססכין סחון למיטה. [אפילו כדך קנוט].] ומחשש זס יס לקנה גב ססכין עחד סנקסר עליו. [עיין דעה קדושים סיוון כיד. סיק יח. דברי מחמיל חלדות]. [שמיח סיוון כיד סעיף י"ג].

דלת ששית:

דיני הגרמה [אי"ד ושמוס סי' כ"ד].
(וטו נ' מלוניח).

ששששית במקול [למשל שסס [אפילו בלא הפסית]
דמס, החלדי, עקר צריעוט קעס דקנס, ונאור השמיטת
בשכרות עד צדו מלמדק גם זיעוט קחל המקול
לשטמת הכוז [הני ז' רק בשפסד מרותה] אבל
בגרותה אחרי שהזיעוט קחל לא בשפסד מרותה] אבל
לשמיטה — [אף שאינו פיקל] אינו יכול להלמדק
לשטמת הכוז, רק לדין שפסוט רוב בהכשר במקום
ששמיטה וסייני דוקא בשגרותה ללד שראש, אבל ללד
הגוף נקצחו במשסו; *ואלכחני מחמתן, בכל מיני
הגרותה, בין צריעוט קחל וכן שפסוט, שלא במקום
בכל מקום ששכח, אפילו רק ופסו, שאל שפסוט
הכשר לשמיטה, הן בקנה והן צוסי, הן נבלה; [ועיין
לקחן חדר זה דלת ז', הלון ז', דין שמוס הקיינים,
שטרפסו: לא פחשט עיקרי, רק שמוס הגרותה] [שמיח
קחן כ"ד, סעיף י"ד, ב"ד, מ"ו].

חלון ז' ולהלל מחשט הגרותה, ושלל למעוט
בשיעירי וסייני מקום הכשר לשמיטה
לעולם יכיון ששמיטה לשחוט בחלמט שולאר, או לכחיס
יכפוף חון הצהנת לעמלה ללד הקיינים, וכנגד מקום
בלות החון ששחוט, ובמטו שלא גירוס; ובצפן שדרכו
לשמיטת הקיינים ללד הגוף, ויחר להחיון הקיינים
ולחשקס במקום על ידי השוקה *עודי וכולות העודי
במקום, למיון לא יוכלו הקיינים לשפוטש בנקל. —
[ועיין למכלל חדר זה דלת ז', הלון ז', חות ז',
ארבע עליו להללל משעוסי (שמיח סי' כ' סעיף
י"ד, ח' ז', ח').]

דלת שביעית:

דיני עיקר יורד ושמיח סי' כ"ד וסי' ר"ג;
החמישית שנפסקל ששמיטה היא העיקר, [רישן
כי זה רחוק ממילואה בתכלית, ששפוטש
יעקור הקיינים, לכן נקדדה לאחרינה שבהלכות]
והפחתו ממנה ארבעה שפוטש: א' עיקר דסכין
פגוס; ב' עיקר קיינים ומיגורס בהלחי; ג' שמוס
הקיינים; ד' עיקר קיינים בחלמטוטה, דסייני;
פסקיה פניגרה ונקונה שושט ונדיקסו. —

שפוטש ראשון:

עיקר דסכין פגוס (וטו נ' מלוניח).

חלון א' שחט בסכין שיש בו פנימה שחוט כחגיגה
הלפניו, מדפס, שאלמד (רקולא ח' סי')
*שחטי ולא *עוקרי ומדינא [אחר רבא שלם מרות
בסכין

חלון א' הרביעית שנפסקל ששמיטה היא —
הר"ר **מ"ד** [רישן כי רוב השמיטות
סחט לעדן חלמט שולאר, ורחוק ממילואה היא, ששחוט
למעלה או למטה ומקום הראוי, על כן נכירה לרביעית
בחסדק] והיא חלמטן הששמה (בגל בהרס פ"ח ע"ב)
השיקל עין צוין; טחן לו גיוריו [שפירשוו שרין
להכריע קלה המשקל בחלמט שולאר, כן גם השמיטה,
שליכס להיות לכחילס בחלמט שולאר, אם הפס ירו
וקייני, והכריע לשחוט חון למקום הכשר לשחוט, אם
בקה אם צוסי, אם למעלה [ללד הרמס] אם למטה
[ללד הגוף] כל זה נבלה ופחשט בגרותה. — [ומקום
ששמיטה ענדאר בלא היטב למעלה חדר ז', דלת ז',
בקה: עד למעלה ושפוטש שגדולה ללד הרמס, ועד
גד רמס חונה עליינה ששחל"ה ללד הגוף בזהשט,
ועוף שחון לו חייחיו לזונה, עד גנד החמלה שכינה
אנפס על הגוף; ובגוס: עד החורבן השוט (והוא
רוחצ ארבעה אגידל חן החיבור בהלחי צבור הגדול)
ולחמט, עד שחחיל להפסיד כעין פלית השכס,
בזהשט, ובצוף שחון ל"ד כס, עד גני של זסן
(והוא מקום שחון להוטט רק עור אחר) ואלא, שחון
לס זסן, עד החמלה האנפס לשכיו (שמיח סי' כ"ד
סעיף י"ד, וסי' כ'). [ועיין דרכי השוטה סימן כ"ז,
סיק ח'. דכלהא ענדאר גיטין דף כ"ז ע"ב ובההרש"ה
נחיא של דלוקר להרואה בחלמטו מקום השמיטה
על עלמו בין בסכין בידי ובין אינו בידי והכיני בליע.
וכן בסימן כ"ט סיק ח', וסחשק אס סרז לווד
סלכות מרשות עם הלמדו אס יכול להמילוט על
עלמו מיטו סחליט בפשיטות דריעוחא שסוה ומחולדה
בגון חסיד או יסיד ומחולדה מוחד לכיני להרואה דלא
שייד אל שפחה פה רק בחולי דחילייד אחיב בצניעה
ביכ עייסייה, ועיין לעיל חדר ז', דלת ז', חות ז', וחולאר
בזריכות].

חלון ב' *עדן הגומל גם בהגרותה ים חילוק:

דדוקא בשפגריס רוב הקיינים הוא
דערפס, אבל בחפס הקנה לבדס בידי והגריס צריעוט
קחל בספסד מרותס או צריעוט בהרס בין בקנה ובין
צוסי אפילו בלא הספסד מרותס כשר; רק דבסא
מחורס הפגרותה משאל פקולי השמיטה, דבכללו מלמדק
לשיעור רוב הקיינים אף זיעוט שאלשחן על הקנה
10

ללאת; וכן לפעמים יקרה שעל ידי דחיקה אנדול
 נכה רב ותחירות, גם השישי כבש נדחק לחץ
 ומעבד במזרחו, או גם כן יקרה לפניו צד החלון
 וישיבו לאחור; ולפעמים יתחבבו השיניים, או זס
 נזה, או בהצרות הדקות שיטבו בהולאר נתקוס
 השיניים, או ירפה אח כל הולאר לגמרי, ויחזור
 ויתפסקו ואז יוכל לדחוק אנדול ולנדוק. — (שניה
 סיון כיה, סעיף אי, ג', ג').

משקורה ד' לרץ שיקנה הסבין אחרי כל שמיטה
 ושמיטה, נבדק קשה, או לשפסנו
 העב נמים או נדוק, נארופן שלא ישאר עליו דבוק
 ומשמיטה נשפסנו; כי ראוי יערך הראשון, נלחת
 ומשמיטה יבולע משמיטה הערפס. נכשחמו אחרי ונס
 שלא ינא ליד חלדה עיין לעיל דלת ח', חלון ג',
 סיק י'. ואם לא קנה או שפספ כד, ונחלא פראשון
 ערפה, מוצאר למעלה (חדר ג' דלת ג', חלון אי סב
 אוח ג'). סלרץ לקלוק ניה השמיטה של הכשחמו
 אחר הערפה, אבל חסור לשחוט כך נלה קינות או
 חדה, על סעך שיקלוק ניה השמיטה. — (שניה סי
 י', מעסיף יא עד טיז).

משקורה ז' לרץ נדקוק הסבין אחר כל שמיטה
 ושמיטה, ואם ינאלנו עטס ערפי
 הכשחמו; ואם נלכד הסבין, נכחיה נדוק לפני השמיטה,
 מוחה, הכל כחקה סנדיקה, שלאחר השמיטה, [המבואר
 למעלה חדר ג', דלת ד', חלון ג', סיד]. שנים סי
 יח, סעיף יד.

משקורה ח' כשחמו מוכנה [היא שאינס עוודה
 נבנדה ועקל נבחה ומה ובעוף
 כשאינו הולך כשאר נראים לרץ לתוסר נדקוק אחר
 כל עניי פרכוס, [מבואר למעלה חדר ד', דלת ד'],
 ולכן כשהשחמו נא להעמנחייח ועלא שהכחמה קשורס
 ומונחה לארץ, ולא רלס אוחס עוודה על נגליס,
 יטוס לסקלכ שיחירנס ויעידנס, דלולי שיא מוכנה
 ולריכס פרכוס. — (שניה סיון יז סעיף אי, ד').

משקורה ט' כשחמו נבחה או חיה, וירא שוא
 יכתקו הקלבים סכרובה [על ידי שיחמו
 נהקנה נבניה השמיטה וינעבוחו אלס ואנס] יפסר
 נדקוק פראיס ניד סיווך לשמיטה, ערס ילא חוץ
 והסיר רלייה עיניו מהנבחה. — (שניה סיון ליט,
 סעיף עג, יח).

משקורה י' כשחמו חיס, הלריכס כפי נבכסי,
 [דסיני ורלי חיה, אבל ניאעל וכן
 אנולד

גין מוצר, לכרי, דכבלי סני נרלייה נעלעל ומלכ
 אס רק, רוברי נשחט שוא יטעה נדחיוו, מוחה
 הקילוח דסי עיינס. ונדיקה מוחס יד סיינו דייקל
 שיושחם הקינים נעלון אבל לא יסווך על פנונב
 נמחמקה, כיון דלפעמים הקינים נשמיים ללדדן
 עיין דעה קדושים סיק ג'. ועיין נשריה כחכ
 סופר סי יד, נלריכיה אס לרץ רליה או מוחס
 יד נעלעל וקיים חיל: ולכן אס ידלו לנדוק נשעה
 שמיטה נשחמוס חיד נע רחוי רליה ומוחס חיד
 עכיל עיינס).

משקורה ב' אס שחט למעלה סיווך להכאס או
 למטה סיווך להנפך, לרץ שינדוק
 גם אחר ההנחה; אבל נשחט נחלע הולאר אינו
 לרץ; ואם לא נדק סיי קפס נלה, כמו נקפס שחט
 סרוב. (שואל חדה סיון כיה, סעיף אי, ג').

משקורה ג' נעמוח לרץ שינדוק גם אחר שמיטה
 השיניים [המבואר למעלה חדר ז'
 דלת ז', חלון ג', סעיף א']. ואם לא נדק אחר
 שמיטה, כשר, דלחרינו רוב השיניים אינו עקורין
 וחלון סנדיקה נשכל אלז, סיינו אס נכחט רוב,
 נלא הנחה למעלה ונלי שמיטה] היא כך: חוקף
 אנדול על השישי כונב [ויסינו נדך המבואר למעלה
 חדר ז' דלת אי, חלון ג' אוח ז', שיחיל לדחוק
 הנבר העב מוקוס ספרכ ללט ללט עד רלבו, ורפס
 חלק הכשחמו שללד הרלס, וחלק שללד הנפך
 יסק, נארופן שהחמו לא ימלא מוקוס ללכ
 רק דך החיחוך] עד שיחמו השיניים ללאת נחיחוך
 ניה שמיטה [ואז יראס אס נשחמו רונס, וגם למטה
 משישי כנע] יאחר כך ינעך מעט אראש אללו, ואם
 יסאו השיניים למקוון נידוע שלא נשמו, [שחי
 יס לטס אחחה עם סראש, ולכן חחיים על ידי
 עשיכה אראש] ואם אינו חחירן, נידוע נשחמו;
 [ואחליה שחי אין להס אחחס עם הרלס שיחמו
 על ידי עשיכה] ואם השיניים יוללי דך הפס, כשר
 [כי זס יקרה נשחמה מנפס חלק להשחמו שללד
 הרלס, והסיון הנדחק על ידי סאנרול, אינו יכול
 ללאת דך ניה השמיטה, מוכנה להדחק ממחורו
 ללאת דך הפס] ולרץ לנעה, כי לפעמים,
 על ידי השינס חוקס, והזמנה סיונים למעלה נבדו,
 נשחמו כלל סעינים נחיחוך כל דה; ועל ידי זס אינו
 יכולין ללאת נשחמוס ספסן, או לרץ לקרוע ער
 הכחן נבד [עיין חדר ז' דלת ז' על מעסיף אי]. שיכלו

הכולל מחציתות חים ונסמיה, שאזני חיה ואמו בנהמה, שמקנה בלא נצרכה, או מותר לבקיה אפילו ירד לרד שיבדוק קודם; הרגלה, ולא יפסיק מהשמיטה עד אחר הצדיקה היראה, וכשעולאנס שער אז יגדך יבקה, אבל אם יעלמו ספק ערפה, יבקה בלא נצרכה [דכל מה שיש להכלל מחשש נצרכה לבטלה, מושם] (אבל בנחות הלעטיות, חף על פי שלרד לבדוק הושט [כמנזח חלה למעלה חדר זס דלה ז', פשטש ד', הלן ז', משקוף ג', ד.]. מכל מקום אחרי שרוב שוחטים לא בעלון בודקין הושטין, רק הבעלים מיליכים אוהם לבחיקן, או להרע, יש להיש אס ימיון עד שידוע לו אס נחשכו יבכה וירשלו מהבקי, לכן מותר לבקוח ירד. — (שמיח ס' כ"ח סעיף כ"ג כ"ד. [מדיא יקב שושט בעעה שמיטה קודם שמיטה שרוב כחתי למעלה חדר ז', דלה ז', הלן ז', משקוף ג', סעיף ז', שלא יהיה על הסכין בלדדו רשותם בולטים; והשאר אינו מלי לכן לא העתקתי מסי' כ"ו יותן].

נחרו, וליכא ירדי ליישראל שרי ולבני נח אקור; ולכן כשנבחהם בשמיטה ככארי [דלח הרי קיימא לן: בשמיטה בחוקה היחר עומדה, רק שחבתינו מחצירי לבדוק גם היראה, אבל מדאורייתא רוב בחמות ככרות הן, [כמנזח בשמיטה להלכות צדיקה] ולח הרי הוהאם ליישראל] מותר לתח היראה והבני מעיים או ליכרם לבני נח, [חף על גב דלדידהו השמיטה לא היי עלה כלום; דמי איכא ירדי ליישראל שרי ולעכרים אקור] חף בשמיטה נרפה בלחה מהערטוה ודל [כיון שאס לא היה צורך מפרטה, והיה קווד על הרוב, היה מותר, והיה נע אהח ספשיטה שועילה להחיו ליישראל חף שחאקדם אחר כך, מותר גם לבני נח. [כן כחה לעניה, און] לפי שעל כל פנים הועילם השמיטה ליישראל, להוליא ירדי אקור אבד מן סמי גם לבני נח הועילה [פרי מגדים]. (שמיח ס' כ"ו, סעיף ז', ז').

משפחה ב'. נהנכח הנשחט בשמיטה, בין נבלה ודליה וצין פסקו, אקור לתן או לתור היראה והבני מעיים [וכל אשר בקרב הבמה] לבני נח, [ומאחר שלא הועילם השמיטה ליישראל, לא שידך לומר, די איכא ירדי ליישראל שרי ולבני נח אקור, אס כן כשחיים אלו האזנים הפנימים, בחוקם חדר זס חמי שמהבו בשמיטה צ"ח הנשחט, והואנס או מוכרם לבני נח עובר על: לפני עור לא חתן ומכשול] ולכן חייב כל שוחט להודיע להבעלים כשהנבל בשמיטה, לעונן לא יבשילו הבני נח עם הבני מעיים; גם לרד שידע בכל חקי השמיטה מה שאקור מחמת אקור ערפה [שומח לבני נח] ומה מושם אקור נבלה [שאקור להם] [ולענין אחי ורעי ספחירם אקפדם אח כל הנבלות והמה אחד עשר במקפר: א' שמיטה אינו ישראל בעטורה או על ישראל בעטולם; ב' שמיטה חרש שוטם וקטן שאינו יודעין הלכות שמיטה ואחרים לא עמדו על גנס; ג' שפיה כשיעור שנתבאר למעלה (חדר זס דלה ז', הלן ז'). ד' דקה; ה' עיר; חלדס; ו' פגומה; ז' עיקור דקין עבוס; ח' עיקר הקימרים ומקום חיגורם בלתי או ומתורבן; ט' עיקר קיענים ברוב אורכן, או זס חוס, או מקום חיגורם בלחוד; י' יקב שוטט בעטשו, במקום שמיטה אין שמיטה מועלה אפילו במקום השלם (אבל יקב מתורבן ואחר כך שמיטה, השמיטה מועתהם חדר נבלה); י"א נספק הגרנות ברובו, במקום שמיטה גם אין שמיטה מועלה זו, אפילו במקום השלם (אפילו בעוף שהכשרו בקיון אחד,

חלון ב'. אחר שנשחט רוב אחד בעוף ורוב שרים בנחמה ומיה, חף בעוד צו כמחמה, והנשחט עוודו חי ומשכח [דנחלס כבי חלי בוכא קיימלין] [צאנן היחר סוף קיון קב"א] דגבו גמ, דחשנין ליה כח; וכן בנחמה עומא אחרין צרים פרק העור והרובע דלח היי כמחה לעבין שחטמה כנבלה] מכל מקום הלכס לעפש מוקרי הוא שהבעלי חיים המסורים שנשחטו בשמיטה ככרם, ירד אחר שמיטה כמחיה דעמי, ומותר לחתוך חוס אבד ולאכלו [אחר לחא נפשמ, מושם לא חלכלו על הדם] ואינו אקור השום אבד מן חמי, חף על פי שמחזק צדוד ששנשחט היה חי ומשכח; ולכן חף היראה והבני מעיים מותרים; ויקשטעו מה חלה הארבעה דברים;

משקוף א'. היראה חלתי בחקיה, והבני מעיים השמיטים, החלום בחושם, בחחכים ונבחהם על ידי השמיטה בעודנם צמיחה, [דלחמי שנחטבו הקיענים כמוכחים צדיקולא (פ"י: סל) דמי] ולבני נח, המזרים על אקור אבד מן חמי והשמיטה לא נחמה להם, סיי אקור לחכיל היראה והבני מעיים, בלתי כשהנשחטה וחה פאלים; אבל אחרי שאזני ישראל ריחמה בנחמה וכל אשר בקרבם על ידי השמיטה, [עומם שנחלה; ויקולא ח"י, י"ג] בנחמה אוחה חלכלו, עיין למעלה חדר ז', דלה ז' הלן ז', חוח ז'). אס כן גם היראה והבני מעיים

ללאח; וכן לפעמים יקום שעל ידי דחיקה אגודל
בנה רב ומחירוהו, גם השפיר כנע נדחק לחץ
וועבב וחדרטהו, אז גם כן יקבע לפניו זור החלון
וישיבו לאחור; ולפעמים יתחבבו הקימנים, או זם
זזה, או הצעורות הדקות שיטנו הצולל במקום
הקימנים, אז ירפה אח כל הצולל לגשרי, ויחזור
והספגו וזו יוכל לדחוק אגידל ולנדות. — (שניה
סיון כיה, סעף אי, גי, גי).

משקוה ד' לרך שיקה הסבון אחר כל שמיטה
ומשיטה, נבדד קשה, או לשפגו
העצ צמים או צבוק, באופן שלא ישאל עליו דבוק
משמורה השמט; כי אולי ידבק הראשון, בלחה
המטרפה ורובע שמוכיח המטרפס. בהשמיטה אחיו וגם
שלא יבא ליד חלדה עיין לעיל דלה חי, חלון גי,
סיק יי. ואם לא קום או ששפך כך, ונחלא שראשון
טרפה, מוצרך למעלה (חדר גי, דלה גי, חלון אי, סיג
אוח גי). שדרך לקלוק גיה השמיטה של השמטה
אחר המטרפה, אבל יקור לשמוט כך בלה קיבוח או
הדחה, על סעך שיקלוק גיה השמיטה. — (שניה קי
יי, מעסף ייא עד עייז).

משקוה דז' לרך לנדות הסבון אחר כל שמיטה
ומשיטה, ואם ינאלכו פגום יעריך
השמט; ואם נאבד הסבון, כשהיה דבוק לפני השמיטה,
מוצרך, שכל חקקה סבדיקה, שלאחר השמיטה, (המוצרך
למעלה חדר גי, דלה ד, חלון גי, סיג). שניה קי
יי, מעסף ייד.

משקוה י' כששומע מתוכנח (והיא שאינה עומדה
בצורה ועקל בנחמה וזיה וצנף
כשאני תולך כקאר צריאים לרך להסיר לנדות אחר
כל עניי פרכוס, [אנצואר למעלה חדר ד, דלה ד].
ולכן כששומע זא להמתנחייח ומלא שבהמה שקום
ומנחה לארץ, ולא רחם אוחם עומדה על רגליה,
יזם להקלץ שיתיכנס ויעדידנס, דלולי שאל מתוכנח
ולריכס פרכוס. — (שניה סיון יז, סעף אי, די).

משקוה ז' כששומע בנחה או מיה, וירח שמה
ינחפו הקלצים הסככות [על ידי שיאלחו
בסקנה שבניה שמיטה וימכסוהו אכס ואכס] יאשר
לנדות סריאם עד סמוך לשמיטה, עמם ילא חוץ
והסיר רלייה יערו עבהמה. — (שניה סיון ליט,
סעף עיג, ריא).

משקוה ח' כששומע מים, סלריכס כקר בצרכים,
[דסינו דלי מיה, אבל ניפאלעל וכן
הכולל

גין, חזרי, לבלר, דבכלר, קני צרלייה בעלמה ומלאי
אם רק, חזרי נשחט שמה יטעה צדויו, שמוחה
הקניוח דסי עייטס). ונדיקה שחמם יד סיינו דייקא
שימשחם הקימנים בעלמן אבל לא יסמוך על שובג
במסוקה, כיון לפעמים הקימנים כשחמם ללדון
עיין דעה קדושים סיק גי. — ועיין צרפה כחז
קופר קי יי, באריכות אם לרך רחיה או שחמם
יד בעלמה וקיים חיל: ולכן אם יכלו לנדות בשעה
שמיטה שחמם חיד צני חרמי רחיה ומשחמם חיד
עכיל עייטס).

משקוה ב' אם שחט למעלה סמוך להגלם או
למטה סמוך להגוף, לרך שיבדוק
גם אחר ההנחה; אבל בשחט באעלע הצולל אינו
לרך; ואם לא נדק סיי ספק בלה, כמו בסקס שחט
סרוב. (שמה חדשה סיון כיה, סעף אי, גי).

משקוה ג' בעומה לרך שיבדוק גם אחר שמוטה
הקימנים (המוצרך למעלה חדר זם
דלה ז, חלון גי, סעף אי). ואם לא נדק אחר
שמוטה, כפי, דלמדין רוב הקימנים אינן עקורין;
ואופן סבדיקה ששלא אליה, [סיינו אם נשחט רוב,
בלא הגיחה למעלה ובלי שמוטה] סייך כך: חוקק
אגודלו על שפירי כובע [ויסינו בדרך המוצרך למעלה
חדר זם דלה אי, חלון גי, אוח זי, שיחמיל לדחוק
הבשר העצ ומקום הסרק לאט לאט עד רגשו ורפס
חלק השמטה שלד חלם, וחלק שלד סבוק

יסרק, באופן שספיקו השמטו לא ינאלח מקום ללכה
רק לרך סמיחוך] עד שידחקו הקימנים ללאח במיחוך
גיה השמיטה [ואז ירחם אם נשחט רובם, וגם לנחה
שפירי כנע] יאחר כך יושך מעט הראש אללה, ואם
יארו הקימנים למקוון צידוע שלא כשמוטה, [ספרי
יס לפס אחחה עם סראם, ולכן חררים על ידי
שאיכה סראם] ואם אינן חררין, צידוע ששמוטה;
[ואסליה ספרי אין להם אחים עם החלם לשיחורו

על ידי עשיבהו] ואם הקימנים יולאים דרך הפה, כשר
[כי זה יקום בשאינה מרפס חלק דהשמוט שלד
החלם, והסיון הדחק על ידי סאגודל, אינו יכול
ללאח דרך גיה השמיטה, מוכרח להדקק ואחוריו
ללאח דרך הפה] ולרך לדעה, כי לפעמים,

על ידי הפיקס חקס, והזכנה קימנים למעלה בעצו,
נשחט על ספיעים במיחוך רחיה, ועל ידי זה אינן
יכולין ללאח במיחוך סקסן, אז לרך לקבוע עור
החלן לבד [עיין חדר זם דלה זם משקיף אי]. שיכולו

הנילד מתעוררות חיה ובסמיה, שאזני חיה ואזני בנהמה, שומקיה בלא זכרה, או מוחר לכסיה אפילו [יוד] לרץ שידוק קודם; הרחיה, ולא יפקי מהשמיטה עד אחר הבדיקה הרחיה, ובשמיטתם כשר או יבדק ידקקה, אבל אם ימלאט ספק ערפה, יבסס בלא זכרה [דכל מה שיש להלל מחשש זכרה לנפלה, עושים] [אבל באחזה הללעוטה, חף על פי שלרץ לבדוק הושת] [במבואר למעלה חדר זה דלה ז', שפסוק ד', חלון ז', משקוף ז', ד]. מכל מקום אחרי שרוב שומרים לא נעלמו בודקין הושתין, רק שבעלים מיליכים אורה לנתיקין, או להפני ים לחיש אם ימתין עד שידוע לו אם נחשבו ירשכה וירשכל מהבכור, לכן מוחר לבקוה יוד. — (שמיח סי' כ"ח) שמיח סי' כ"ז כ"ח. [מדינה יקבד הושת בעשה שמיטה קודם שמיטה שרוב נהבטי למעלה חדר ז', דלה ז', חלון ז', משקוף ז', קע"ז ז', שלא היה על הסבין בלדדו רשומים בולטים; והשאר אינו מלוי לכן לא השמקטי מקי כ"ז יוח].

נהנה, וליכא יודי לישאל שרי ולבני נח אקור; ולכן כשהבנהמה נחמה ככחא [דלא חרי קיימה לן: כשהמטה נחמה חסור עומדה, רק שהבנהמה שמיטה לבדוק גם הרחיה, אבל דמחוייחה רוב נחמה כשרה סן, [במבואר נחמה להלכות זריקה] וזו חרי הוחרה לישאל] מוחר להס הרחיה והבני עמיים או לזכרם לבני נח, [חף על נב דלדירחו השמיטה לא חרי עלה כלום; דמי ידכא יודי לישאל שרי ולעבדים אקור] חף שהבנהמה נערפה בלחה מהכשרוה ודא [כיון שאם לא היה בודק ערפיה, והים קווד על חרוב, היה מוחר, ויהי רגע אחר כך, שהשמיטה שובילה להסירו לישאל חף שהאקור אחר כך, מוחר גם לבני נח. [כן נראה לעניה, או] לפי שעל כל פנים הויעילם השמיטה לישאל, להולילו יודי אקור אבני מן פחי גם לבני נח הויעלה [פרי מנידים]. (שמיח סי' כ"ז) ק"ץ ז', חלון ז', ג'.

חלון ז' א' אחר שנתכסה רוב אחד נשקף רוב שנים

בנחמה ומה, חף שערד צו נשמה, והנשמה עורדי חי ושפרה [דבחדש בני האי בונה קיימליו [באזן העור סוף קיימ קיח] דנמו נה, דחשנינו ליה כח; וכן בנחמה עומה אחריו בניה פרח העור והרועב דלה חוי כחמה לעבין שחמחל כבנלה] מכל מקום הלכס לעשם מקיני סוף שהבעלי חיים המסורים שנשחטו בשמיטה כשרה, יוד אחר שמיטתם כחמים נדעו, ומוחר להחודק חוסס אנדולאכלו [אחר לא נפסס, השוים לא האכלו על הדם] וחינו אקור השוים אבני מן חמי, חף על פי שמתאך בעוד שהנשמה חיה חי ושפרה; ולכן חף שמיטה והבני עמיים מוחרים; ויקשעטו מה אלה הארבעה דברים;

משפחה ב' המכל הנשמה בשמיטה, אין נכלה

ודליה ובין ספק, אקור לן או למכור הרחיה והבני עמיים [וכל אשר נקבד בנחמה] לבני נח, [דמחל שאל הויעלם השמיטה לישאל, לא שיד לוחי, ויחל יודי לישאל שרי ולבני נח אקור, אם כן שארית אלו האברים שמיטה, אקור אבני מן חמי שהבנהמה נחמה בחיי הנשמה, ומכונהם או מוכרם לבני נח עורב על; לפני עור לא החן נחשול] ולכן חייב כל שומם להודיע להבעלים כשהנכל בשמיטה, למען לא יביטו הבני נח עם הבני עמיים; גם לרץ שידע בכל חקי השמיטה מה שאקור ונחמה אקור ערפה [שמוחר לבני נח] ועם השוים אקור ככלה [שאקור להם] [ולמען אחי ורעי השומרים אקפדה אם כל הנכלה והמה אחד עבד במקסר: א' שמיטה ידנו ישראל בנהמה או על ישראל נחמה]; ב' שמיטה חרש שופס וקמן שאינו יודעין הלכות שמיטה ואחרים לא עמדו על נבם; ג' שמיטה כשיעור שהבואר נחמה [חדר זה דלה ז', חלון ז']. ד' דקה; ה' חרש; ו' סגורה; ז' פקוד דקבין פגום; ח' עיקר השומרים מוקום חירוס נפלא חי; ט' מהחודש; י' עיקר קימנים ברוב ארובן, או אם נחם, או מוקום חירוס נהולד; י"א יקבד שופס נשמה. כעוקם שמיטה; לין שמיטה מושלח אפילו במקום הטלם [אבל יקבד בנורבן ואחר כך שמיטה שמיטה מותרתם יודי כנלה]; י"ג נפקס הנכונה ברוב, נחמה שמיטה גם כן אין שמיטה מושלח צו, אפילו במקום הטלם [אפילו בצוק שהכשרו בקימן אחד, דבשעה

משקוף א' ארחה החלר בנחמה, והבני עמיים

השומרים, ההלויים ברושע, נחמה כחברים שמתכוו הקימנים כחומים בדקולא [פ"י: סי' דע] ולבני נח, החלרים על אקור אבני מן חמי והשמיטה לא נחמה. להם, סי' אקור לזכור הרחיה והבני עמיים, בלח כשהבנהמה ומה חללים: אבל אחרי שלבני ישראל רחיה נחמה וכל אשר נקבדה על ידי השמיטה, [מהם שנאמר: (ויקרא י"א, יג), בנחמה אורה האכלו, עין למעלה חדר ד', דלה ז' חלון ז', חלון ז']. אם כן גם הרחיה והבני עמיים

השומרים, ההלויים ברושע, נחמה כחברים שמתכוו הקימנים כחומים בדקולא [פ"י: סי' דע] ולבני נח, החלרים על אקור אבני מן חמי והשמיטה לא נחמה. להם, סי' אקור לזכור הרחיה והבני עמיים, בלח כשהבנהמה ומה חללים: אבל אחרי שלבני ישראל רחיה נחמה וכל אשר נקבדה על ידי השמיטה, [מהם שנאמר: (ויקרא י"א, יג), בנחמה אורה האכלו, עין למעלה חדר ד', דלה ז' חלון ז', חלון ז']. אם כן גם הרחיה והבני עמיים